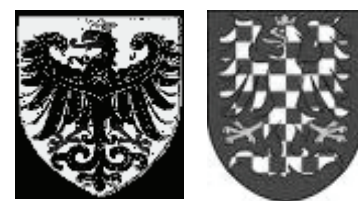

NOVINY

Volume 4 Issue 135 (490)

ČTRNÁCTIDENÍK SLUŠNÝCH KRAJANŮ

16. IV. – 29. IV. 2018

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 16. dubna
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Jak tak posloucháte televizi, rádio nebo internet, uvědomujete si jak tyto instituce s vámi tady v Austrálii manipulují a strkají vás tam, kam byste nikdy ani nešli a udělali rozhodnutí, které by vás ani nenapadlo? To samé je Facebook. Předalo informace, o co se zajímáte celosvětově firmě. Vy pak najednou dostanete před volbami vhodné zprávy, aniž co tušíte. Kupujete hodné boty a podporujete Pavlínu Hansonovou, nelíbí se vám, že Číňané skupují Austrálii? Tak najednou vám začnou chodit na internetu zprávy, že Hanson chce zdražit boty a nebo, že udělala asi pakt s Číňanama a naopak

Turnbull bude asi zlevňovat boty a včera dokonce plivnul na Číňanku Ping-Pong a vůbec si chce na Číňany posvítit.. Göbbeles by se jen radoval. Všimněte si na zadní straně - ministr propagandy komunistické Číny si právě koupil australský Fairfax a televizi Sky. Seznam k zamyšlení pro ty, kteří se domnívají, že za střelbu v amerických školách může snadné držení zbraní. Také by se měli zamyslet nad slovy jednoho tamního šerifa: „Za mejh mladých let měl před střední školou každé pušku v autě. Revolver šel koupit na benzínce jako nanuk. A střelil někdo ve škole? Ne. Změnily se od té doby ty zbraně? Ne. Změnili se lidi. Vychovali jsme generace zmatených, neschopných, změkčilých a ublížených kriplů bez respektu, cti a opravdových hodnot!"

Tak nám nejen zakázali dávat noviny Noviny na konzulát, ale i vyděsili i ostatní české organizace. Když jsem požádal západoaustralský časopis „Klokan“ o zveřejnění pouhé informace v jejich měsíčníku, že stále ještě vycházíme, přestože nám ubývají předplatitelé, přesněji vymírají, tak zděšeně odmítli. A navíc, paní generální konzulka taktéž doporučila, abychom nedostávali finanční pomoc od ministerstva zahraničních věcí. Takže letos dostaneme nic (hezky česky: "nedostaneme nic", ač zápor, má stejný význam = "kulový").

Moc prosím, když máte nějakou schůzku nebo klubovou akci a nebojíte se, řekněte nahlas, že děláte nábor nových čtenářů Novin, aby nezašly na úbytě a vyberte adresy a pak nám je, prosím, pošlete, rádi pošleme komukoli vzorek Novin zdarma. Předem děkujeme za Vaši nezištnou, ctěnou a laskavou pomoc

Prosím poslechnete si na internetu velmi zajímavou řeč paní Katie Hopkons.

<https://www.youtube.com/watch?v=w1EhXwVKPy0>

chtěli bychom si pomáhat.

Zabije to hmyz, zabije to vás.

Radim Panenka Parlamentní Listy

Lékárny jsou jedu plné. Dobíjet zrádce, proč k tomu Putina? Štěpán Kotrba a jeho verze kauzy Skripal

Poslední dny ovládlo veškeré debaty o světové politice ještě nedávno zcela neznámé slovo „novičok“. Celou kauzu kolem otravy Sergeje Skripala v anglickém Salisbury pro ParlamentníListy.cz rozebírá analytik Štěpán Kotrba.

Česká republika v rámci solidarity s Británií a v reakci na kauzu Skripal vyhostí tři pracovníky ruského velvyslanectví v Praze. Zdá se, že celá akce probíhá na lince prezident – premiér – ministr zahraničí ve shodě. Jde o přiměřený počet, nebo, jak tvrdí někteří, mělo být vyhostěných více?

hlasovalo: 693 lidí

Promiňte, ale vy už také nesoudíte podle nevyvratitelných fakt, ale podle dojmů? Za co mají být diplomaté vyhostěni? Za nesmyslnou, divokou provokaci, která s diplomatickou ani zpravodajskou realitou nemá nic společného? Nebo za vojensky správný, ale politicky zhovadilý komentář ruského ministerstva zahraničí?

Jediný český prezident požádal BIS, že má prověřit ruské podezření o českém původu pravděpodobně binární otravné látky, která nejspíš bude z řady organofosfátů, zkoumaných Sovětským svazem jakož i dalšími státy Varšavské smlouvy i NATO a dnes známé jako „novičoky“.

V případě naší země nejde pouze o vyjádření solidarity s Velkou Británií, ale zjevně i reakci na opakované obvinění ze strany Ruska, že Česko patří do skupiny čtyř zemí, odkud smrtící novičok mohl pocházet. Není tedy ještě česká reakce mírná?

Mohl. Otázkou zůstává, jaký by jeho nasazení mělo smysl, když lékárny v celé Evropě jsou plné daleko účinnějších jedů. Hadí jedy, rostlinné jedy, kyanidy, sloučeniny arsenu, některé léky...

Pokud jde o nervový plyn novičok, který měl být při útoku na bývalého agenta Skripala použit, vy tvrdíte, že na území České republiky je. Napsal jste, že máme nejlepší protichemickou skupinu na světě a od všeho tedy musíme mít vzorek.

Pokud bude BIS zkoumat v civilním sektoru, narazí na koktavé odpovědi zemědělců, kteří se organofosfáty zabývali vzhledem k jejich převažující funkci insekticidů, pesticidů a antiparazitik. Mnohé koupíme v krámě i dnes – aniž tušíme, že jsou to prekursorzy či bratříčci bojových otravných látek (BOL) – jako přípravky k hubení hmyzu. Hmyz zahubí skoro stejně dobře, jako vás. A jak jejich insekticidní a antiparazitické užití, tak jejich funkce jako BOL je proto, že mají schopnost v řádu milisekund ireverzibilně inhibovat acetylcholinesterázu a způsobovat svalové křeče a paralýzu, na základě kterých se umře. Buď na srdeční či plicní selhání.

Jde třeba o Parathion, známý i jako Folidol, vyvinutý ve čtyřicátých letech 20. století nacistickou IG Farben. Schraderova

laboratoř vyvinula ve stejnou dobu i všechny zbraně kategorie G – sarin, tabun, soman. Otázkou pro profesionála je pouze stabilita, množství, které způsobí otravu a množství, které zajistí smrt. Otázkou pro ekonomu války je pak cena za výrobu jedné tuny. U Folidolu, který je jedním z nejnebezpečnějších pesticidů, je doporučení omezené expozice 0,2 mg / m3 vzduchu při kožní percepci za pracovní dobu (REL NIOSH).

Britové z koncernu ICI na počátku studené války vyrobili organofosfáty třídy VX, které Američané začali vyrábět ve velkém v Newport Chemical Depot. Teprve pak začal výzkum organofosfátů v SSSR.

Pokud BIS dorazí do prostředí armády, bude nejspíš zdvořile odkázána k čertu. Plukovníci nemají civily rádi. Pokud ne, dozví se historii českého speciálního chemického výzkumu od kapacit katedry chemického vojska a speciální chemie.

Dozví se jména plukovníka docenta Ivana Tomečka a plukovníka profesora Jiřího Matouška, autorů publikace Analýza bojových otravných látek. Dozví se možná, kdo z důstojníků či důstojníků v. v. studoval na Vojenské akademii chemické ochrany K. J. Vorošilova v Moskvě speciální chemii...

Vlastnosti a účinky německých nervově paralytických látek se zkoumaly od padesátých let na katedře organické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, vlastnosti bojových chemických látek z výzbroje americké armády zkoumal Vojenský výzkumný ústav VVÚ 070 pod vedením profesora Jiřího Matouška. Na chemickém výzkumu a vývoji se podílely i katedry Vojenské akademie v Brně, katedra všeobecné a speciální chemie a chemického inženýrství Vysoké školy pozemního vojska ve Vyškově, Vojenská lékařská akademie v Hradci Králové a Výzkumný ústav civilní obrany v Pardubicích, Ústav makromolekulární chemie Akademie věd, Ústav fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského, Výzkumný ústav bezpečnosti práce, Výzkumný ústav vzduchotechniky... Agent BIS se možná dozví, co se občas děje ve výcvikovém objektu Kamenná chaloupka ve Vyškově, kde se pracuje s reálnými bojovými chemickými látkami dodnes. Možná se něco dozví i o projektu AGENT FATE pro armádu USA...

Pak agent BIS zezelená, zmodrá a uvědomí si, že tohle asi prezidentovi říkat nemůže.

Pokud to tak je, za prvé se to nejspíš oficiálně dozvíme a za další bude vše pod kontrolou.

Nedozvíme se oficiálně nic a nic nebude pod kontrolou. Určitě ne pod kontrolou vlády nebo civilů. Tohle je profesionální otázka pro profesionály.

Jak to tedy s útokem v Salisbury souvisí?

Že starého, už dávno nepotřebného defektora s dcerou navštívil v jejich britském azylu někdo, od koho něco velmi významného čekali. Jezevce někdo vylákal z nory... A tak vypnul sledovací GPS aplikaci v mobilním telefonu a šel na schůzku v parku. Jako zastara. Chyba. Setkání s dotyčným skončilo intoxikací nejspíše organofosfátovou látkou, která pro oba znamenala docela rychlou paralýzu.

Neví se nejspíše, zda jde doopravdy o binární látku nazývanou kolektivně „novičoky“. Neví se nejspíše, zda je ta látka 50 let stará, anebo čerstvě připravená.

Kdybych měl já hádat, tak to bylo ryze soukromé vyřizování účtů s bývalým sovětským kolegou, kterého Skripal zradil nebo jemuž zradil kolegy a je vinen jejich mučením či smrtí. A tak poslední přeživší, dříve než zemře, musí ztrestat zrádce. Je to věc cti zpravodajského profesionála, vojáka v dávno skončené nesmiřitelné tajné válce. Dva důchodci se proto potkali. Je obecným povědomím, že zrádce KGB neunikne nikam. Nikdy. Ale to je jen moje hypotéza, inspirovaná četbou mých oblíbených autorů Le Carrého, Forsytha a vyprávěním několika přeživších důchodců z té bývalé války... Jeden z nich schovával třicet let doma pod postelí vedle válečné Parabelly 7,65 bakelitové pouzdro se skleněnou ampulí s vysoce účinným a velmi exotickým rostlinným jedem, jehož účinek nastupuje pomalu a je prakticky nerozpoznatelný od srdeční přehody. Dostal ho uprostřed šedesátých let v souvislosti s povýšením. Příslušenství byla skleněná injekční stříkačka s jemnou jehlou... Osobní zbraň pro strýčka Přihodu.

Nedlouho poté, co byl český stát Rusy obviněn jako možný původce, vydali příslušní ministři a další politici jasně oficiální vyjádření, v němž odmítli, že by „novičok“ mohl pocházet od nás.

Mohl... ale... Vzhledem k tomu, že Britové nezveřejnili podrobnosti o chemickém složení nalezených zbytků, je to prozatím nesmysl. To nelze bez detailní chemické analýzy říct. Nicméně... „novičoky“ musely být v ČSSR známé, musely zde být vzorky, musely být známé postupy syntézy. Nemusely se zde „vyrábět“ průmyslově, nemusely se zde „skladovat“ jinde než jako vzorky v trezoru nějaké vojenské laboratoře.

Prezident Zeman uložil BIS, aby „zjistila, zda se na území České republiky nevyvíjel nebo neskladoval nervový plyn novičok, ať už v průmyslových nebo vědeckotechnických zařízeních“. Podaří se vyvrátit ruské podezření?

Špatně položené otázky.

Nevyvíjel. Celá skupina binárních struktur s organofosforovým jádrem s perspektivou extrémní letality se vyvíjela v SSSR v rámci projektu Foliant, později „oficiálně ukončeného“ programu, prý v uzbeckém Nukusu, prekursorzy byly prý vyrobeny v kazašském Pavlodaru. Alespoň podle toho, co je oficiálně známo. Poprask způsobil jeden švédský profesor chemie, který objevil potenciál těchto látek. Inspirovali se němečtí nacisté, Britové, Američani I Rusové. Pokud se něco v Česku dělalo, tak se zde dělal kontrolní laboratorní výzkum toho, co se v SSSR poloprovozně vyrábělo a zkoušela se letalita. A dělal se zde výzkum detekce těchto látek a odmořování.

Chemický vývoj nelze zastavit. Ani nějakou mezinárodní smlouvou. Když vyvíjíte obranné prostředky, musíte znát zbraň. Byť je potenciální. A z vojenského hlediska je zbraň to, co lze vyrobit a má požadovaný účinek. Takže otázka, zda se prekursorzy organofosfátů s nervově paralytickými účinky syntetizují jak v Rusku, tak v

Dokončení na straně 15

Pondělí 16. dubna

Rusko tvrdí, že USA v Sýrii reálně útočily na vojenské cíle a USA obvinily Rusko z manipulace s důkazy v syrské Dúmě
Trump má pořad zájem o schůzku s Putinem, tvrdí Bílý dům a EU požaduje u WTO kompenzaci za americká cla na ocel a hliník
Týmy ANO a ČSSD se sešly k novým rozhovorům o možné koalici
Babiš prohlásil, že nálet v Sýrii má odradit od chemických útoků a Vláčení obviněných k soudu v poutech je podle Ratha barbarství
Praha zveřejnila návrh nového Metropolitního plánu
Počasí v Praze: zataženo, déšť, 17 °C

Úterý 17. dubna

Expertí OPCW vjeli do Dúmá, aby vyšetřili údajný chemický útok a EK navrhla zemím EU začít s Albánií a Makedonií jednání o vstupu
Slovenský policejní prezident Gašpar skončí, rozhodl premiér Pellegrini
ANO popírá spekulace o pěti křeslech pro ČSSD a nestraníkovi na vnitru
Zeman nevyšlyšel šéfa ODS, aby jmenoval premiérem jiného politika ANO a Murín na konci dubna rezignuje, chce prý předejít útokům na GIBS
Křetínský s CMI kupuje rádia včetně Frekvence 1 a Evropy 2
Střelce z Chomutova poslal soud na 12,5 roku do vězení
Počasí v Praze: oblačno, 20 °C

Středa 18. dubna

OPCW začala v Haagu jednat o otravě Skripala a jeho dcery a EP schválil rozpočet za rok 2016, připomněl kauzu Čapí hnízdo
Spojené státy informovaly Rusko, že žádné další sankce nechystají
Prezident Zeman přijal na Hradě amerického velvyslance Stephena Kinga
Bělobrádek a Zeman se shodli, že předčasné volby politickou krizi nevyřeší
Sněmovní komisi pro kontrolu činnosti GIBS povede Mašek z hnutí ANO a Zákaz kouření v hospodách dál platí, senátoři dosáhli jen dílčích škrtů
Nový zákon o osobních údajích nebude schválen včas do května
Počasí v Praze: jasno, 22 °C

Čtvrtek 19. dubna

Stát Izrael slaví 70. výročí vyhlášení své nezávislosti
Ve Vatikánu byly vyzdvíženy ostatky kardinála Berana k repatriaci a Prezidentem Kuby bude dosavadní viceprezident Miguel Díaz-Canel
Hamáček seznámil Zemana na Pražském hradě s nabídkou, již dostal od ANO
Babiš nechá prověřit, zda Cambridge Analytica zasáhla i do voleb v Česku
ODS varuje před vlivem KSČM na vládu stíhaného šéfa ANO Babiše a V dopravním podniku Liberce a firmě BusLine zasahovala policie
Kolem sochy sv. Václava v Praze by mohly opět jezdit tramvaje
Počasí v Praze: jasno, 24 °C

Pátek 20. dubna

Koreje uvedly do provozu horkou linku pro kontakt mezi vůdci a Islámský stát zaútočil na syrský Majádín, boje mají desítky obětí
OLAF zahájil na základě práce Kuciaka vyšetřování na Slovensku a V Jeruzalémě bude honorární konzulát ČR, možná i České centrum
Sociální demokracie se rozhodla, že obnoví jednání s ANO o vládě a Část dat v majetkovém přiznání obecních politiků bude neveřejná
Prezident HK Dlouhý přijal nabídku, aby byl poradcem Zemana a Kvůli spalničkám uzavřeli v nemocnici v Motole urgentní příjem
Počasí v Praze: jasno, 25 °C

Víkend 21. – 22. dubna

Britská královna Alžběta II. oslavila své 92. narozeniny
Kim Čong-un oznámil zastavení jaderných a raketových testů a Trump se tvrdě obořil na The New York Times kvůli Cohenovi
Funkci předsedy Komunistické strany Čech a Moravy obhájil Filip a Zeman na sjezdu KSČM prohlásil, že Únor nebyl vítězný, ale prohraný
Faltýnek předpokládá, že koaliční smlouva vznikne do dvou týdnů a Centrem Prahy prošel Pochod dobré vůle, akce proti antisemitismu
Ve Svatovítském chrámu se lidé loučili s kardinálem Beranem
Počasí v Praze: jasno, až 28 °C

Pondělí 23. dubna

Francouzští poslanci zpřísnilí imigrační pravidla, čeká se na Senát a EK chce lepší ochranu těch, kdo upozorní na porušování práva EU
Brábec chce mít do konce týdne základ koaliční smlouvy s ČSSD a ČSSD chce rezignaci odsouzeného člena vlády, ANO to odmítá
SPD kritizuje úvahy o odstranění svých poslanců z funkcí v PS a Rath vysoudil 12.000 Kč za to, že byl k soudu veden v poutech
V kapli sv. Anežky byly uloženy ostatky kardinála Berana
Vláda schválila Státní závěrečný účet za rok 2017
Počasí v Praze: oblačno, přeháňka, až 26 °C

Úterý 24. dubna

Bush starší je na jednotce intenzivní péče, stav je vážný
EU a OSN opět vyzvaly na konferenci k ukončení násilí v Sýrii a Trump přijal v Bílém domě Macrona, který je na státní návštěvě
Sociální demokraté se rozhodli pro resort zahraničí, obranu odmítli a Agrofert a lidé kolem Babiše prorůstají do státní správy, varují piráti
Senátoři jsou vesměs skeptičtí k uzákonění obecného referenda a V každé skupině léčiv musí být aspoň jeden lék zdarma, řekl ÚS
Pražští radní podpořili návrh na zbourání Libeňského mostu
Počasí v Praze: oblačno, 22 °C

Středa 25. dubna

Macron při své návštěvě USA vystoupil v Kongresu
Syrská armáda má pod kontrolou další oblast u Damašku a Senát podpořil návrh na mírnou toleranci alkoholu u cyklistů
Na Pražském hradě se konala oslava 70. výročí vzniku Izraele
Senátoři ČSSD jsou proti vstupu strany do vlády s hnutím ANO
Zeman jmenoval novým náčelníkem generálního štábu Opatu a Senát zamítl přístup správců daně k širšímu okruhu údajů
Babiš žaluje slovenský list Nový Čas, žádá milion eur
Počasí v Praze: oblačno, větrno, 24

Čtvrtek 26. dubna

V Bratislavě začala výstava k výročí vzniku Československa a EK navrhla vytvoření kodexu pro nakládání s dezinformacemi
Centrum jaderných testů KLDR je patrně poškozené, tvrdí Čína a Vztahy NATO-Rusko jsou napjaté, ale dialog je třeba, říká Stoltenberg
BIS vypracovala pro prezidenta Zemana zprávu o novičoku v Česku
Zastupitelé ANO jednali o možném ukončení koalice v Praze a Pražský arcibiskup Duka se dožívá 75 let, odeslal rezignaci
Z cisterny v Děčíně unikl fenol, 17 zraněných, jeden zemřel
Počasí v Praze: oblačno, větrno, 18 °C

Pátek 27. dubna

KLDR a Jižní Korea budou usilovat o podpis mírové dohody a NATO chce kvůli Rusku posilovat odolnost vůči hybridním hrozbám
Trumpova kampaň podle sněmovního výboru nespolupracovala s Ruskem
Největší potíž ČR je nízká nezaměstnanost a málo pracovníků, říká Babiš a Soud zrušil rozhodnutí Zemana o nejmenování akademiků profesory
Návrh rozšíření kompetencí celníků mají politici za nesystémový a Janoušek se podle znalců kvůli zdraví nemůže vrátit do vězení
ODS a lidovci rostou, ANO spadlo pod 30 %, tvrdí CVVM
Počasí v Praze: vyjasnění, 20 °C

Víkend 28. dubna – 29. dubna

Na letišti v Amsterodamu vypadl proud, narušilo to řadu spojů a KLDR v květnu uzavře své jaderné testovací středisko, tvrdí Soul
Babiš ČSSD slíbil, že v případě odsouzení odstoupí, řekl Vondráček a ANO nemá náhradní variantu, pokud nevyjedná vládu s ČSSD a KSČM
ČSSD si zakázala spolupráci s SPD, o vládě rozhodne v referendu a Zemanovi experti řešili chybějící důchodovou a zdravotní reformu a Studenti vyrazili v sobotu z centra Prahy v majálesovém průvodu
Laterna magika oslavila 60. výročí svého založení
Počasí v Praze: jasno, až 30 °C

Kuvajt vyhostí dvě české prostitutky, policie na ně nasadila tajného agenta

Dvě údajně známé české prostitutky si chtěly přivydělat v muslimském, na ropu bohatém Kuvajtu. Tamní policie je ale odhalila a obě ženy nyní čelí žalobě, následně je čeká deportace. Informoval o tom blízkovýchodní web GDNOnline.com.
eny, které si říkají Diane a Kate, přijely podle serveru do Kuvajtu před týdnem a začaly na internetu lákat klienty. Na sociálních sítích zveřejnily své pornografické video s nabídkou služeb. Za sex s oběma najednou žádaly 400 kuvajtských dinárů, což je přes 27 tisíc korun.
Kuvajtské bezpečnostní složky na ně nasadily tajného agenta, který předstíral zájem o jejich služby. Policie je následně zatkla v pronajatém bytě v hlavním městě Kuvajt City.
„Zdroj z policejních kruhů řekl novinám, že obě ženy jsou velmi známé prostitutky, které působily v mnoha zemích a na Kuvajt přijely po úspěšném turné v Austrálii“ napsal web s odkazem na list Alrai.
Kuvajtské úřady nyní podnikají vůči oběma prostitutkám právní kroky, které předcházejí vyhoštění.”

O čem se moc nemluví - Dánsko

V Dánsku se hroubí právní stát díky tomu, že "nízkofrekvenční džihád" a gangy migrantů přebírají ulice. Dánská vláda by neměla být překvapena. Ale zdá se, že je. Tisíce incidentů zahrnující uvolněné šrouby kol na vozidlech, velké kameny nebo bloky házené z dálničních přejezdů a tenké ocelové dráty napínané na cyklistických cestách, které mají stínat hlavy nic netušícím cyklistům, rozšiřují mezi Dány rostoucí pocit hrůzy.
Ve většině případů se ukázalo, že pachatelé pocházejí ze zemí MENAP (Střední východ, severní Afrika, Pákistán). V posledním vývoji toho, co bylo charakterizováno jako "masivní nízkofrekvenční džihád", gangy migrantů a uprchlíků arabského či severoafrického původu nyní náhodně střílí nevinné lidi v hlavním městě Kodani, čímž ohrožují život místních obyvatel i návštěvníků tohoto oblíbeného turistického města.
Tři lidé byli již postřeleni díky divoké formě snahy migrantů dosáhnout svého cíle. Vzhledem k tomu, že všichni zranění byli mladí muži - ve snaze minimalizovat počet budoucích obětí - dánská policie nyní varuje všechny muže ve věku 17 až 25 let, aby se vyhnuli veřejným prostorům v Kodani.
Preben Bang Henriksen, mluvčí dánské většinové vládní strany Liberal Venstre je zděšen tak rychlým poklesem bezpečnosti na veřejných prostranstvích ve dříve bezpečném a klidném království: "Neměli jsme taková varování od policie od druhé světové války. Je to naprosto nepřijatelné," prohlásil Preben Bang Henriksen. Mluvčí opozičních sociálních demokratů Trine Bramsen souhlasí s liberální vládou a označila současnou bezpečnostní situaci za "katastrofu".
Po celá desetiletí, kritici islámu a muslimské imigrace varovali před nezodpovědnými liberálními politiky, kteří povzbuzují přijímání migrantů, nebo uprchlíků z islámských zemí. Dánští politici by proto neměli být překvapeni vznikem tohoto opovržlivého násilí. Ale zřejmě jsou.
Ve snaze omezit toto zhoršení právního státu - a veřejné bezpečnosti obecně - dánský parlament souhlasil s tím, že bude na domácím území nasazena armáda. Toto nasazení bude dále omezovat schopnosti Dánska plnit své závazky vůči NATO. A to navzdory tomu, že vláda slíbila americkému prezidentovi Donaldu Trumpovi, že zvýší výdaje Dánska na podporu vojenské aliance. *A naše media včetně ČT tuto „malíčkovost,“ jako vždy tutlají. *
<https://www.10news.one/danish-government-on-escalating-malicious-migrant-crime-worst-situation-since-2nd-world-war/>

Z Euro zpráv.

Arménským premiérem bude lídr opozice? Šance Pašinjana jsou vysoké
Kauza znásilnění otrásá Španělskem, ženy mají strach. Vypělá země EU je jako Indie?
Kauza Terezy H.: Případ se komplikuje? Česká pašeračka je obžalována v sedmi bodech
Do Evropy letos připlulo na 21 tisíc migrantů. Kamera zachytila drama na moři
Krajně pravice strany se sejdou 1. května v Nice, dorazí i Okamura
Asadovi vojáci dobyli několik vesnic, arabsko-kurdská koalice je záhy vyhnala
V Dánsku instalovali náhrobek královny, sarkofág odlili v Čechách
Syrský migrant znásilnil ve Švédsku dívku (12). Nevěděl jsem, že je to nelegální, hájí se
NATO se chystá na válku velkého rozsahu? Je to kvůli Rusku, přiznal generál Pavel
V Iráku dostalo doživotí 19 ruských žen, přidaly se k Islámskému státu

Jozef Strašík: Partizán chcel vystreliť do vzduchu oslavnú salvu, zastrelil dvoch svojich

V Papradne sa usídlili po potlačení povstania Nemci a vystriedali sa tam dve roty. Každodenne robili razie po celej dedine a hľadali partizánov.

Jozef Strašík (na fotografii) sa narodil 18. mája 1929 v Papradne v okrese Považská Bystrica. Pochádza z početnej katolíckej rodiny - mal troch vlastných a troch nevlastných súrodencov. Otec Leopold bol celkovo trikrát ženatý, všetky manželky mu zomreli a po štvrtýkrát sa už neoženil.

Jozef mal už od detstva ťažký osud a ako desaťročnému mu zomrela nešťastnou náhodou matka: „Detstvo bolo naozaj veľmi ťažké. Mama mala úraz - padla, keď išla na povalu, pravdepodobne dolu hlavou na zem. Také to bolo nešťastné. Dlhú dobu už nežila, asi len pol roka, a začiatkom júla 1939 zomrela. Ostali sme bez mamy.“

O rodinu sa potom starala sestra Terézia, ktorá však aj s ďalšou sestrou zomrela počas druhej svetovej vojny.

„Za Slovenského štátu prišiel asi v roku 1942 týfus, to bola veľká celonárodná epidémia. Bolo vyhlásené v kostoloch, že všetci ľudia sa museli zaočkovať proti tejto chorobe. My sme sa dali v domácnosti všetci, len najstaršia sestra nie.“

Ale po tom očkovaní sme všetci uľahli, to bolo hrozne bolestivé, ale za niekoľko dní to prešlo. No a ona neskôr v ten rok začala byť taká slabá, uľahla a zomrela. Ochorel vážne aj brat, aj keď bol očkovaný, no ten prežil.“

Osud rodiny počas druhej svetovej vojny

Jozefov brat bojoval ako vojak na fronte, a tak musel Jozef vypomáhať otcovi Leopoldovi, ktorý sa ako maloroľník staral o svoje hospodárstvo. Kvôli tomu aj prestal chodiť do ľudovej školy.

Na vojnu si pamätá celkom dobre. Niektorí ľudia v okolitých obciach aj ukrývali židovských spoluobčanov, ktorým išlo v tom čase o holé prežitie. Len sa to držalo v úplnej tajnosti, lebo svoj vlastný život riskovali aj tí, čo ich ukrývali. Zistilo sa to až po vojne. Vo vedľajšej dedine navyše ukrývali do konca vojny aj zostreleného spojeneckého pilota.

V Papradne sa usídlili po potlačení povstania Nemci a vystriedali sa tu dve roty. Každodenne robili razie po celej dedine a hľadali partizánov. Takisto prezerali aj okolité lesy. Raz podozrievali aj Jozefovho otca, ktorý išiel z lesa a bol zarastený, že je partizán.

Eduťom z obce, ktorí ho poznali, sa ho však podarilo zachrániť: „Niekdže aj vypaľovali obce, ale Papradno našťastie nie, aj keď bývali aj po obci partizáni.“

S partizánmi mala Jozefova rodina rôzne skúsenosti. „Prišla k nám čata partizánov, do desať ich bolo. Veliteľ tých partizánov sa predstavil: ‚Ak môžete, pomôžte nám, a čo môžete, nám dajte.‘ Pomohlo sa im, hádam ani týždeň neprešiel a prišli ďalší - druhá skupina. Nepredstavili sa, mali zbraň, nikoho sa nič nepýtali, celý dom prevrátili hore nohami a čo sa im zapáčilo, zobrali a ušli!“

S partizánmi má spojenú ešte jednu spomienku už po oslobodení pri slávnostnom sprievode v dedine.

„Išla armáda a veliteľ partizánov strieľal, keď prichádzal veliteľ československej armády, oslavnú salvu do vzduchu. Ako mu ruka klesala, tak dvaja partizáni z obce, čo boli pri ňom najbližšie, padli! Tak nešťastne mu ruka klesla, že týchto dvoch zastrelil! Nikoho iného netrafil, a pritom tam bolo množstvo ľudí.“

Väznenie a smrť otca

Nástup komunistického režimu postihol aj Jozefa a jeho rodinu. Otec Leopold mal po prevzatí moci komunistami vo februári 1948 konflikt s miestnym predsedom MNV.

„A tento človek začal robiť čistku! Viackrát bol aj u nás a jeden raz sa s ním otec dostal do vážnejšieho konfliktu. Tak ho zažaloval, ale nič si nevedel na neho nájsť, z čoho by ho obvinil, lebo otec sa do ničoho politicky nezapájal a ani nevystupoval proti režimu. Tak si navymýšľal všelijaké veci a udal ho.“

Na začiatku roku 1951 bol Jozefov otec 2 mesiace väznený v otrasných podmienkach v Považskej Bystrici pre

údajné neplnenie dodávkových povinností. Väznenie v zimných mesiacoch sa podpísalo na jeho zhoršenom zdravotnom stave a o niekoľko mesiacov dňa 4. októbra 1951 umrel.

V marci 1951 sa Jozef zúčastnil spolu s ďalšími mladými mužmi z rodnej obce odvodu na základnú vojenskú službu v Považskej Bystrici. Potom od 1. októbra 1951 bol odvedený a narukoval ako príslušník PTP do Karvinej.

O smrti otca netušil, súrodenci ho informovali telegramom, ktorý sa však k nemu nedostal, a Jozef sa preto nezúčastnil ani na jeho pohrebe.

Priebeh služby v PTP

V Karvinej prebiehal výcvik bez zbrane, ale podmienky boli ešte ako tak prijateľné.

„Hneď sme dostali nové oblečenie, staré nám zbalili a poslali domov. Nikto nevedel, kam ideme, ja som nevedel ani, prečo. Vojna inak bola v poriadku: ráno budíček, raňajky, doobeda sme chodili na poradový výcvik, to mi nerobilo problém, poobede povinný spánok! Toto som ja doma nemal, aby som si cez obed pospal, aby som prišiel na hotové raňajky či hotový obed. Ja som doma nemal také pohodlie.“

Jozef robil aj trubača - hrával budíček aj večierku. Kvôli nástroju napísal domov a hneď mu ho aj poslali, ale so zásielkou dostal aj list.

„Otec zomrel, poslali sme telegram, ty si neprišiel. Nevieš prečo! Takto stroho to bolo napísané! Ja keď som išiel na vojnu, ja som adresu nechal presnú, kde rukujem. Otec zomrel, a ja som ani nedostal správu!“

Prečo sa k nemu telegram nedostal, nevie ani dnes. Buď mu ho nedoručila vojenská správa, alebo v tom mohol mať prsty niekto z miestnych komunistov v obci, myslí si Jozef. Onedlho bol prevelený k 52. PTP do Svätej Dobrotivej. Zobrali mu všetko oblečenie a vyfasoval už použité uniformy z čias vojny. Tu už boli podmienky katastrofálne.

„Tam bolo všetko pravý opak, auto nás ani neodviezlo do kasárni. Išli sme kus pešo. Bola tam drevená budova, v ktorej sme bývali. To, čo sme v Karvinej dostali, všetko nám zobrali a vyhádzali nám, čo prišlo skladníkovi pod ruky.“

Zimník som dostal - kabát modrý nemecký, taký dlhý, že až po zemi som ho vláčil, nohavice maďarskej armády, blúzu československej starej armády a čapice, také baranice s esesáckymi odznakmi! A ostrihali nás dohola. V Karvinej toto nerobili s nami. Hanbili sme sa jeden druhého.“

Po absolvovaní ďalšieho výcviku a zložení prísahy bol prevelený do Janovic nad Úhlavou, kde sa stávali vojenské kasárne. Po ukončení prác putoval po ďalších miestach, kde pracovali v ťažkých podmienkach na stavbách, až sa tak dostal do Prahy-Smíchova.

Tu sa konečne aj dozvedel, prečo sa dostal k PTP. Hneď po príchode sa musel na rozkaz dostaviť k veliteľovi Slobodovi.

„Najprv sa predstavil a pýtal sa ma, či viem, prečo som tam. Ja som povedal, že neviem a on sa spýtal, či mi to má povedať samému alebo verejne. Ja som mu povedal - verejne, nech to každý počuje, čo som urobil. Tak to prečítal, bolo nás tam viacero. Najprv prečítal môj posudok od začiatku vojny. Tam ma veľmi chválili. A potom prečítal: ‚Rodina na vysokej technickej úrovni a náboženská fanatici!‘“

Jozef spomína, že istý čas musel vstrebávať to, čo mu povedali, a ani nevedel, ako na to zareagovať.

„Naša technika bola asi taká, že sme mali dve kravičky, vozík drevený a pluh, taká bola naša vysoká technická úroveň! A náboženská fanatici? Pokiaľ som bol pri statku, ja som za celý ten čas nešiel do kostola, aký som ja bol náboženský fanatic?!“

Spomína, že jeho otec bol silno veriaci a praktizujúci kresťan, ktorý bol aj v cirkevnej komisii, ktorá spravovala cirkevné záležitosti v obci. To však Jozef netušil a dozvedel sa to až po vojenskej službe. Za vykonštruovanými obvineniami podľa neho stál predseda ich MNV.

Podmienky a život v PTP

V PTP boli podľa Jozefa životné podmienky na hranici únosnosti a ľudskej dôstojnosti. Často sa ťažko pracovalo aj 12 hodín denne, niekedy aj v noci, prípadne aj v nedelju. Ubytovanie boli v starých drevených barakoch. Neustále počúvali vyhrážky a ponižovanie zo strany komunistickej moci, ktorá im tvrdila, že sú na prevýchove.

„My sme boli pre nich vyvrhnutí ľudskej spoločnosti. Tak nás nazývali a verejne nám to rozprávali: ‚Vy nie ste ľudia, vy nemáte cenu ani ako pes.‘ Všelijako takto nás nazývali. A sme tam preto, aby nás preškolili.“

Politické školenia boli každý deň po práci a večeri: „Len vyprávali a vyprávali všeličo možné o tých ich komunistických vedách a všelijakými múdrosťami či skôr hlúposťami nás školili. My sme nemohli nič hovoriť. A že

máme slabé výkony, to hádam nebolo večera, aby nám toto nepripomínali.“

A raz sa jeden z nás ohlásil: ‚Čo chcete od nás?! Každú noc máme popluchy, v plnej poľnej niekoľkokilometrové pochody v noci, sme nevyspatí, neodpočívajú, čo chcete od nás?‘ A my sme sa za neho postavili.“

Podľa Jozefa na chvíľku nastalo isté uvoľnenie pomerov, ale nebolo nijaké radikálne a neskôr sa všetko aj tak vrátilo do starých koľají. Veľmi ho mrzí a hnevá zobrazenie života „pétepakov“ vo filme Černí baroni: „Ten film vôbec nie je z nášho prostredia. To je také zosmiešnenie, neverím, že v niektorom útvare, aj keď ich bolo veľa, takéto niečo bolo!“

Takisto nechápe, ako vzniklo označenie Čierni baroni, lebo pétepací, napriek tomu, že mali zarábať celkom slušné peniaze, tieto peniaze nevideli a ani nevedeli, kde vlastne skončili. Vyžiť museli z veľmi mála.

Za veľké šťastie považuje aspoň to, že príslušníci PTP držali spolu. Vzájomne si v rámci možnosti pomáhali a podporovali sa, aj keď komunisti sa snažili medzi nimi nájsť alebo k nim nastrčiť donášačov. Jozefa držala v ťažkom období života aj hudba, ktorej sa mohol venovať aj v PTP.

„Jeden muž nebol od nás, ale z druhého útvaru, chcel založiť aj kapelu, a či by som s nimi nešiel hrať. A ja som šiel, každý deň sme cvičili. Ako hudobníci sme mali byť prevelení, aby sme mohli hrať. Veliteľ nášho útvaru to však nepovolil, lebo my sme neboli ľudia, ale vyvrhnutí ľudskej spoločnosti. A ja by som bol vtedy tak veľmi rád išiel s nimi!“

Neskorší život

Jozef bol dňa 25. novembra 1953 prepustený do civilu a mohol sa konečne vrátiť domov. Zamestnal v Považských strojárňach v Považskej Bystrici. Pre nedostatok práce odišiel na istý čas pracovať do Mladej Boleslavi. Neskôr sa vyučil za zámočníka a pracoval v tomto odbore. Veľmi ho potešili udalosti novembra 1989 a pád komunistického režimu.

„Doba komunizmu, dovoľm si povedať, ani pre samých niektorých komunistov nebola dobrá. Niektorí mali privilegované postavenie a výhody, ale nie všetci to mali tak. Niektorý komunist sa chcel vyšvihnúť, ale narazil na iného, ktorý mu to nedoprial. Žrali sa aj medzi sebou.“

Súčasnú dobu hodnotí ako rozhodne slobodnejšiu a otvorenejšiu. Verí, že aj životné podmienky sa budú ďalej zlepšovať. V roku 1956 sa oženil a presťahoval do Štiavnika. Má tri deti - dvoch synov a dcéru, na ktoré je veľmi hrdý.

Aj na dôchodku je aktívny a zúčastňuje sa spomienkových akcií organizovaných Konfederáciou politických väzňov Slovenska (KPVS). V septembri 2017 bol spolu s ďalšími jedenástimi bývalými „pétepakmi“ vyznamenaný medailou Ministra obrany SR II. stupňa v rámci pietnej spomienky v Žiline pri príležitosti 67. výročia vzniku PTP. Zdroj: Post Bellum SK

Dva mesiace od vraždy Jána Kuciaka: čo sa doteraz zmenilo

Autor: Kristína Votrubová

V sobotu ubehli presne dva mesiace od vraždy novinára Jána Kuciaka a jeho snúbenice Martiny Kušnírovej. Obaja boli zavraždení doma, vo Veľkej Mači, a polícia už po pár hodinách uviedla, že čin pravdepodobne súvisel s Kuciakovou prácou. Správa okamžite otriasla Slovenskom, ako aj zahraničím, a priamo alebo nepriamo ovplyvnila aj politický vývoj. Vymenil sa premiér, niekoľko ministrov a nakoniec aj policajný prezident. Nebolo to však jednoduché. Vtedajší premiér Robert Fico spolu s bývalým ministrom vnútra Robertom Kaliňákom na situáciu zareagovali ešte v ten deň kontroverznou formou. „Vláda Slovenskej republiky vyhlasuje odmenu vo výške jeden milión eur každej osobe, ktorá poskytne akúkoľvek relevantnú informáciu, ktorá bude viesť k chyteniu, obvineniu a odsúdeniu páchatel'ov tejto úkladnej vraždy,“ vyhlásil premiér na tlačovej konferencii. Na stolíku bol milión v päťdesiateurových a stoeurových bankovkách spolu s ozbrojeným policajtom vedľa.

Rozhodujúci článok

O pár dní nato vyšiel posledný Kuciakov článok, aj keď nedokončený. Hovoril o aktivitách talianskej mafie 'Ndrangheta na Slovensku. Prostredníctvom Antonina Vadalua a jeho rodiny čerpali na výchove pochybným spôsobom eurofondy a spravovali viaceré poľnohospodárske podniky. V článku sa vyskytli aj mená ako Mária Trošková, vtedajšia Ficova asistentka, a Viliam Jasaň, bývalý poslanec Smeru, ktorí s danými Talianmi v minulosti spolupracovali.

Tento článok je súčasťou exkluzívneho obsahu HN. Pokiaľ si ho chcete dočítať do konca, predplaťte si jeden z troch nasledujúcich balíkov a na to my bohužiaľ nemáme.

Privandrovalí vetřelci se už poflakuji po Praze. Vláda Vám lže, že tady nejsou

Autor: Martin Kohout

Je očividné, že nám v ČR začíná masivně přibývat „uprchlíků“. Tedy imigrantů, kteří do ČR dorazili nedávno z Afriky, či Asie. O tom svědčí nejenom masivní nárůst počtu různých etnických restaurací, ale i běžná cesta MHD. Autor textu nedávno absolvoval cestu po Praze tramvají č. 10 z Metra B Palmovka na Vinohrady na Praze 3 a nestačil se divit.

Byl říjnový slunečný den a teplota teplota se pohybovala kolem 15 stupňů. Hned při vystoupení z metra nás zaujal „uprchlík ze Sýrie“, který seděl na lavičce s mobilem v pantoflích bez ponožek a hovořil jakýmsi neznámým jazykem po telefonu... (pro ty, co nepostřehli uměleckou metaforu dodávám, že se jednalo o černocho černého jako bota a v Sýrii žádní černoši nežijí...) Zjevně přibyl do Prahy teprve nedávno a oblečená a chová, tak jak byl zvyklý doma v Africe... (Pokud jezdíte v zimě pravidelně na delší dovolené za teplem tak mi asi potvrdíte, že prvních pár dnů po návratu je člověk ještě tak „nadopován“ sluneční energií, že si v i zimě stále připadá jako v tropech....) Nasedáme do tramvaje a asi po třech zastávkách se na Žižkově hrne do tramvaje skupina černochů (pardon uprchlíků ze Sýrie), opět podle chování a oblečení zjevně v Evropě dlouho nejsou... to vše prosím pouze během 10 minutové jízdy tramvají....

O víkendu se jdeme s rodinou projít do centra Prahy a nestačíme se divit. Centrum je de facto okupováno podivnými mladíky zjevně muslimského vyznání, kteří zevlují na rozích Václaváku, či Staroměstského náměstí. (tam nám jeden dokonce nabízí pouliční směnu peněz, se slovy „change money good“ asi soudí, že jsme turisté...)

Podobná hlášení pak od kolegů a přátel dostáváme z Prahy 2 Vinohrad, Prahy 4, Prahy 5, 6., 7, Ale i z Brna, Plzně, Ostravy atd... Všude se prý začínají vynořovat skupinky černochů a muslimů, o kterých nikdo neví, kde se vzaly....

Tohle před rokem evidentně v Praze takto nebylo. Proto si musíme začít klást otázku, kde se tu najednou tolik imigrantů vzalo, když se vláda chlubí, že u nás je pouze 8 tzv. „uprchlíků“. Nabízí se několik možností a vysvětlení:

A. Oněch ilegálních imigrantů je tu podstatně víc. Vláda o nich buď neví, nebo záměrně lže. Tomu by ostatně napovídala i zkušenost s vietnamskou menšinou, kdy podle odhadů žije v ČR skoro 10-20 tisíc Vietnamců nelegálně. Prostě tu zůstali po vypršení víza, nebo sem přišli ilegálně. Díky společenskému klimatu si je úřady nedovolí kontrolovat a stíhat. (Uplacení politici, media a ngo by z policistů udělali „rasisty a nacisty“ a dotyční policisté by nejspíše přišli o práci) Dnes o nich sice úřady ví, ale přesto dělají, že to „neví“.... Neb jak známo menšiny jsou „multikulturním obohacením“ a české zákony pro ně naplatí.

B. Část přišla ilegálně a podařilo se jí pobyt (dočasně) zlegalizovat různými podvodnými/účelovými „šátky“, či zapsáním jako otce ještě nenarozeného dítěte většinou nějaké Cikánky za úplat. To opět dobře známe od Vietnamců a jedná se o dobře vyzkoušený model legalizace pobytu v ČR.

C. Část jsou pak „noví“ Němci, Francouzi, či Rakušané atd. Tedy muslimové (většinou Turci a Arabové), který k nám přišli v rámci volného pohybu osob v EU. Prostě získali německý pas a hurá do Prahy. Často se jedná o lidi, kteří doma utíkají před zákonem, či o „pobočku“ nějaké kriminální sítě.... Ostatně to opět vidíme třeba u Vietnamců. Je-li Vietnamec stíhán v Německu za prodej drog, prostě se přesune do ČR a začne nikým neobtěžován prodávat drogy znovu....

Jaký je poměr je mezi jednotlivými skupinami se můžeme jen dohadovat, ale je jisté (opět vycházejí ze zkušenosti s Vietnamci) se můžeme právem domnívat, že

nejméně půlka z těchto nově přichozích imigrantů je zde de facto ilegálně a vláda s námi tedy nehraje férovou hru. Zřejmě vsadila na taktiku, že následně přizná barvu a naopak zahájí ofenzívu, jak se tu „uprchlíci ze Sýrie pěkně integrovali“ a využije to k masivnímu přísunu dalších „syrských uprchlíků“ z Asie a Afriky. Podporu z tzv. opozice (tedy dalších establishmentových stran) TOP 09 a ODS mít bude zajištěnou.... Velmi se obávám, že nás čeká v nejbližší době masivní přísun „syrských lékařů, inženýrů a vědců“ z celé muslimské Asie a Afriky....

Co s tím?

1. Politicky – podporujeme skutečně relevantní protiimigrantské síly. To je prezident Zeman a duo Okamura/Veleba. Nemarněme čas, energii a hlasy se zoufalci a komiky typu Apači, Svobodní, Soukromníci, Úsvit atd... v posledních volbách nám jasně předvedli svůj potenciál a schopnosti a druhou šanci bychom jim již dávat neměli. (navíc řada z nich má k imigraci velmi podivný postoj, především Svobodní, Apači a Úsvit, kde se zjevně jedná v tomto případě o jakousi soft verzi „havlistické“ kavárny. Svobodným imigrace nevádí vůbec a Úsvitu a Apačům vadí pouze ta muslimská, zbytek je prý „obohacením“... čímž myslí třeba ty černocho a Vietnamce, co tu masivně prodávají dětem drogy jako třeba u nás na Praze 2. To ale kýženou změnu asi nepřinese, ale budeme mít čisté svědomí, že jsme udělali vše, co jsme mohli... Pravdoláska volby pevně řídí a ČR ze spárů jen tak nepustí. Vždyť ČR je poslední, co jim ve středu Evropy zůstalo....

2. Dávejme jim jasně najevo, že je tu nechceme. Prostě se obejdeme bez různých „kebabů“ a exotických bister, večerek atd... Nepronajíme jim byty, či domy. (znám několik domů. Kde se například majitelé bytů důvěrně domluvili, že nebílým imigrantům žádné prostory a byty pronajímat nebudou...) Tohle je naše země a oni žádné právo zde být nemají. Stejně jako my nemáme žádné právo se přistěhovat do Pákistánu, Somálska, Vietnamu, Egypta, či Súdánu.... Zde bych rád zdůraznil, že jsme si jako Češi žádné takové právo ani nikdy v minulosti nepřisvojovali!!!!

3. Ozbrojte se, to je jasné gesto odvahy a odhodlanosti se bránit! Pořídte si zbrojní průkaz a následně odpovídající zbraň. Zde chci apelovat především na naše dámy. Podívejte se, co se děje v Německu, Švédsku a jinde. Vy a vaše děti budete prvními obětmi imigrantského násilí a teroru (ostatně první případy jsme již v ČR zaznamenali v Plzni, či Benešově...) a police vás chránit nebude... Jako vhodná zbraň pro každého se mi jeví pistole, či revolver (v bazaru jí koupíte i za 2 tis Kč) na běžné nošení (do kabelky jí vždy dáte) a doma postačí brokovnice. (brokovnice je vůbec dobrá obranná zbraň v bytě, či domě. Brokovnice se snadno nabíjí a na krátkou vzdálenost se trefíte vždy – třeba při pokusu o vloupání do bytu a starší plně funkční brokovnou dvojku pořídíte i za 2500 Kč). Pánů lze snad doporučit nejenom automatickou pistolí, ale možná i nějakou útočnou pušku. Třeba upravené verze samopalu CZ 58 jsou cenově velmi dostupné a tak zbraň je nezničitelná... Od věci není ani taktická brokovnice (nejlevnější stojí 5 000 Kč), či kulovnice. Zjevně nás čekají zajímavé časy a vůbec není jisté, že tu za 50 let ještě Češi jako bílá většina vůbec budou žít. Ale šanci na obranu máme slušnou!

Zdroj: ePortal.cz <http://www.bezpolitickekorektnosti.cz/?p=86140>

Autentická zpověď: Každodenní zkušenost s imigranty v Německu

Jiří X. Doležal Reflex

Ne, nebudu v tomhle sloupku psát o loupežích, vraždách či znásilněních páchaných v Německu imigranty. Tohle je popis drobných starostí, problémů a třecích ploch, jež vyvolala migrační vlna a vítací politika v Německu. Tedy nic dramatického, ale pěkné opruz.

Naše čtenářka je sice původně Češka, ale skoro třicet let v Německu, s německým manželem a práce i bydlení mezi Němci z ní v podstatě udělaly Němku. Je plně asimilovaná. Pod příslibem anonymity (bojí se německých cenzurních úřadů) se nám svěřila se starostmi všedního dne, které s imigranty do Německa přišly:

„Dlouho jsem nemohla pochopit, jak to, že je v zemi tolik Turků — kdo je tam přijal, proč jich ale většina nepracuje, bere jen sociální podpory od státu. Pracovala jsem tam u statistického úřadu a mimo pracovní dobu chodila (si) přivydělávala — za dotazník bylo pět eur) v rámci takzvaného mikrocensu po domácnostech s dotazníky. A prošla jsem jich hodně, kde bydleli cizinci — sociální byty. Z toho, co jsem si tam všechno vyslechla, by se dal tenkrát psát román — většina jich má iks dětí, německy se nikdy nenaučili, třebaže tam žili desítky let, jen jejich děti už mluvily — musely kvůli škole. Spousta jich nevěděla data narození dětí (dětí samy mi to často četly z dokladů, když to matky neznaly). Ani rodiče většinou neznali data svých

narození — měli jsme pak ve statistice nejvíce respondentů s datem narození 1. ledna — to dostávali všichni, kteří to neznali.

Při mém přijetí ke státnímu úřadu byl v mé smlouvě bod — pokud bych cokoli negativního řekla například proti Turkům, ihned následuje výpověď. Má dobrá známá prodává oblečení. Jednou jsem se u ní stavila, obchod nebyl moc plný a prohodily jsme spolu pár slov. Při tom jsem si všimla snědé „cizinky“ s šátkem na hlavě, v rozevřaté vícevrstvé sukni, jak něco drží v ruce (svetr, triko), sehne se a hbitě si to obvázala pod sukni kolem nohy. A vůbec jí nevadilo, že se na ni dívám.

Hned jsem mou známou upozornila — ta ovšem jen mávla rukou a říká: My máme od šéfa instrukce, že máme dělat jakoby nic a nechat je jít. Když se totiž zavolá policie, je to k ničemu — ta je taky nezadrží a nechá jít! Oni — imigranti — tohle vše samozřejmě velice brzo vycítili a takových případů jsou sta a sta; sama jsem byla u toho, kdy u kasy stál imigrant s drahou koženou bundou, podal pokladní 20,- € ta na něj vyjeveně kouká a on: Bezahlen Mutti Merkel — tedy ať to zaplatí drahá máti Merkelová. Čekala jsem tehdy, co se bude dít, pokladní mu bundu v sáčku chtěla vzít, přicházela ochranka a ta (tedy ten) jednoznačně na prodavačku zavrtěl hlavou, aby ho nechala jít!

Bydlím s mužem na vsi, kam nám je bohužel (tedy samé mladíky) nastěhovali také — máme jich tam kolem třiceti (nikdo se obci neptá, jak jsou na tom finančně, jednoduše dostanou nařízení, že musí tolik a tolik Flüchtlinge přijmout — a fertig). V naší vsi máme velké problémy s internetem, vše je zastaralé, chtěli jsme taky dělat novou silnici, jež je v zoufalém stavu, ale nebude nic — peníze jdou na uprchlíky. Ze začátku, když k nám přišli, nebyli moc vidět, proběhli od autobusu, ovšem dneska už jsou velice sebevědomí, dobře a drazo oblečení — ve vsi se taky hned našlo velké množství dobrovolníků, co je vozí po doktorech, nákupech (i když by mohli jezdit busem, který mají zadarmo!). Máme na „návisi“ krásný trávník, staráme se o něj, aby bylo vše čisté, uklizené. Oni na to kašlou, cestu si „zkracují“ právě přes ten trávník, plivou kolem sebe, v létě si uprostřed dokonce udělali oheň — no Němci jen koukali, ale nikdo by si neodvážil říct ani slovo. Když jsem já začala protestovat, hned mě tišili, že oni jsou to chudáci a že jen co se naučí řeč a integrují se, jistě se změní. Vyplovou na povrch, že dvě třetiny těchto mladých mužů mají jen slabé, ani základní vzdělání a to, co mají, je tak na úrovni našeho prvního stupně.

Co všechno dostávají od státu? Krom podpory měsíční jízdenku kamkoliv, také kartu za 80,- € na telefonování, těch výhod je více. U vchodu do zábavního parku u nás v Hesensku je tabule: Vstup dospělí 15,- eur, děti 10,- eur, psi dvě eura a Flüchtlinge (tedy uprchlíci) 0 — nula.

Naproti našemu domu je jediný obchod ve vsi — pekař — a na stěně domu je připevněn automat na cigarety. Ze začátku, když k nám vloni přišli (tedy byli přiděleni), tam párkrát dělali randál, pokoušeli se do automatu dostat, mlátili do toho. A ejhle — během krátké doby dostali nějakou „záračnou“ kartu a cigarety jim automat vydá. Musí se do něj totiž strčit Ausweis (občanka — kvůli zletilosti), bez toho to nejde. Nevím vůbec, co jim tak rychle dali (ještě občanku nemají). Balíček hned na místě rozervou, obaly hodí, kam se jim to hodí (třebaže jsou všude odpadkové koše), zrovna tak vajgly.

Než přišli, byli jsme místním plátkem vyzváni jim špendovat oblečení, kola, dětské kočárky. Opravdu, mezi těmi třiceti jsou dvě mladinké dívky — muslimky s dlouhými šaty a šátky – a obě během roku otěhotněly a porodily. Pochopitelně se plno „dobráků“ našlo — před farou se denně vršily kopce krabic a pytlů s oblečením, plno kol, dětských, pro dospělé, tříkolky. Skončilo to tak, že oblečení si z nich nikdo nevzal, stálo to u nich na dvoře (bydlíme nedaleko) na dešti. Dnes chodí ve značkových hadrech za naše peníze. A kola tam rezavějí dodnes — nezájem. Už za krátký čas stálo v plátku: Kdo může darovat, prosíme pro uprchlíky ještě o dobré počítače, notebooky. Navíc jim obec sama zakoupila kolem Vánoc pět nových notebooků. Co se týče žen, jsou pro ně opravdu jen něco nejnižšího. Jak jsem se zmínila, ty dvě ženy „smějí“ chodit jenom za nimi, ne vedle. Taky když s nimi někdy jedu autobusem do města — tam snad všichni jezdí denně, co taky na vesnici se nudit, že jo —, jakmile bus přijede, odstrčí nás (ať mladé, či staré) a rvou se dovnitř. Zrovna tak pak na místě. Oni nechodí po jednom, vidět jsou jen v hofech, shromažďují se hlavně u nádraží, dříve tam člověk natrefil hlavně na bezdomovce, ty ale nějak „vytlačili“ a roztahují se tam sami, jsou jich hordy. Zrovna tak na pěší zóně, kde hned jak vyleze na jaře sluníčko, sedávali většinou důchodci — se nenajde jediná volná lavička, všude jen „oni“, posměšně pozorují Němce (samozřejmě hlavně mladá děvčata) a jsou opravdu více než nepřijemní.“

Mám něco dodávat? Myslím, že není třeba!

Vydavatel: A myslíte, že v Austrálii je to jinak?!?!?

Tak fajn...

Co si ty darebáci ještě nevymyslí... Revize kotle (800-1500), revize komína (800), revize hromosvodu, revize elektrorozvodu, v elektřině platím nesmyslné větráky či slunce, ve vodě Francouze, v tabáku neziskovky. Uhlí už je dneska drahé jako svině, a je čím dál horší, cenu dřeva vyšroubovali na šílenou výšku kvůli nesmyslným štěpkám pro Skopčáky.

Zakázali mi kouřit v hospodě, vnitřáci mě sledují na internetu, kdekdo mě může udat za cokoli, všude mě sledují kamery. Kdekdo mi může vlézt do baráku na kontrolu bůhvíčeho, když chci jet někam autobusem, tak abych si na tu cestu šetřil, platím na auto pojistku, dálniční známku, kontrolu u doktora, technickou, teď i nějakou pokutu, mám nařízené pneumatiky, spoustu vybavení, které musím nesmyslně měnit.

K doktorům musím dojíždět a když jdu do lékárny, tak se nestačím divit.

V krámě kupuji jedovaté potraviny, výrobky nikdo neopravuje, všechno se vyhazuje.

Na baráku, který jsem koupil za zdaněné peníze, musím stejně platit daň státu, pojištění, a musím ho z něčeho udržovat, aby mi nespádl na palici. Kamkoli vlezu na úřad, platím nějaké poplatky, a ještě na mě čumí jak na otravný hmyz. Halík, Janda, Schwarzenberg a řada dalších darmojedů, které platím, ze mě dělají venkovského burana a nevzdělaného pitomce...

A mohl bych pokračovat... A kdekdo se mi snaží vnutit, že můj největší nepřítel je Rusák Američan, Němec atd?!?!?!..

Můj největší nepřítel je tenhle stát a jeho politici....

Peněžní dary krajským spolkům v Austrálii roce 2018

Beseda Canberra	90,000
Czech and Slovak School of Sydney	200,000
C/S Film Festival of Australasia	40,000
CzechoSlovakian Country Club Ltd.	40,000
VodaFest - Czech and Slovak Assn. Inc.	45,000
Domov Management	50,000
Č/S Asociace v Západní Austrálii, Perth	160,000
Československý klub v Jižní Austrálii	145,000
IKSIMA Film Productions Pty Ltd.	40,000
Czech School of Melbourne Inc.	150,000
Sokol Melbourne Inc.	80,000
Radio Czech and Friends	20,000
Čechoaustralán	20,000
Czech School Brisbane	65,000
NOVINY = Společnost slušných krajanů	0

Vydavatel: Generální konsul / konsulka České republiky má rozhodující slovo o přidělu financí z Ministerstva Zahraničních Věcí českým spolkům a organizacím v Austrálii a Nové Zélandu.

Doslechli jsme se, že Československý klub v Adelaide obdržel od Jihoaustralské vlády subvenci - grant ve výšce - podle jedněch 150 tisíc podle jiných 200 tisíc Australských dolarů. Nevíme co je na tom pravdy, ale možná, že by i v jiných státech si mohli české kluby zažádat o státní podporu. Bohužel Noviny nemohou dostat nic, neb jsou příliš malé.

Upozornění na připomínky o gramatice v Novinách..

.. Redakce a tudíž vydavatel těchto Novin neopravuje převzaté články a ani příspěvky od čtenářů.

vrah padl, naše pec padla

Kdo to staví?

Starý pekař není doma

A ten muž nemůže.

Zavoláme dědečkovi

Má velké kladivo

Vloží čtyři zranění

Je konec!

Takhle dopadne "Pec nám spadla, pec nám spadla" když ji Google přeloží do arabštiny a zpět. Jaroslav Flegr

Neštěstí nechodí po horách.

Noviny jsem v roce 1999 začal tisknout u řeckého tiskaře, jmenoval se Theo - jeho hlavní tiskař byl Manuel, a byl vydavatelem řeckých novin Kosmos v Arncliffe, tiskaře mi poradil pan Domabyll, kterýžto vydával nemravné noviny „Searchlight“ u téhož tiskaře. Tiskař Theo se po pár letech přestěhoval na Gardeners road hned vedle hotelu na rohu s Pacific Highway. V Arnclifu, na místě hal kde byla tiskárna a také opravárny aut a prodejce zeleniny, pak postavili velký Woolworth.

Theo rád hrál golf, kde byl více než v tiskárně, a tak odešel do důchodu hrát golf a tiskárnu zavřel.

Podařilo se mi najít během několika dní korejskou tiskárnu co tiskla Finanční noviny v Alexandrii, což se mi moc líbilo, protože od našeho domu to bylo co by kamenem dohodil, a zbytek doběhl. Bohužel po pár letech tiskárna zbankrotovala.

Naštěstí se mi podařilo najít nového řeckého tiskaře v Maskotu nedaleko Gardeners road. I ten vydával řecké noviny, Řekové mají víc novin, tyhle se jmenovaly „The Greek Herald“ a navíc se hlavní majitel opět jmenoval Theo. Tiskař a vydavatel sídlil ve velké budově, která napůl zela prázdnotou. Co čert nechtěl, před několika dny mi bylo sděleno, že odedneška netiskne, tiskárnu zavírá a dům prodává.. Tiskárna byla staříčká a párkrát do roka, když se mu rozbil stroj tisknul u jiné řecké tiskárny zvané SpotPress v Marrickville. Pan tiskař Theo se s nimi znal a tak tisk mých novin zorganizoval sám. Tam jsem došel před pár dny, s prosbou, zda-li by tiskli „Noviny“. K mému údivu mi tiskárna SpotPress nabídla cenu 680 dolarů za tisk jednoho čísla Novin. Bez dvaceti dolarů dvojnásobek toho, co jsem dodnes platil. Tím by se okamžitě dostaly Noviny za hranu ekonomické existence, z mé penze by je nebylo možné udržet. Za tu cenu, bych se bohužel hned položil čili „šel plajte - šel na buben“. To holt nešlo.

Najít nového tiskaře není jen tak jednoduché. Když je teď ten stavební rozmach kolem nás, tak se všude bojí malé továrničky a haly, a tak mizí nejen malé tiskárny, ale i opravny aut, lakovny, prodejny šroubů všech velikostí a tak dále. Staví se velké činžáky, kde většinu bytů skupují pouze stranicky prověřené Číňané. Ty neproěřené a stranicky nevhodné nejen soudruzi nepustí do letadla, natož aby jim dali pas. Prohlášení Australské vlády, že musíme víc stavět je jen trik, protože čím víc budeme stavět, tím víc přijede stranicky vyspělých číňanů. Pokud zavoláte na firmu co prodává byty na Green square, tak je tam záznamník, a pokud tam necháte zprávu v angličtině tak vám ani neodpoví. Odpovídají jen na záznam v mandarinštině nebo kantonštině. Vyzkoušel jsem to, znám Číňana.

Jeden můj známý co bydlí v bytě si mi zrovna před lety stěžoval, že když napíše na tzv. "strata" čili domovní vedení, ani mu neodpoví neb jsou tam všude Číňané a neumí ani pořádně anglicky.

Ale dělám, co mohu. Teď se mi podařilo najít nového tiskaře v Rydalmere. Jsou to sice Číňané a z bývalého EpochTime, tak uvidíme.

To pší proto, abyste viděli, že vydávat Noviny jen pro pár lidí není žádná sranda. Pokud se vám Noviny líbí, pomozte nám je, prosím, zachránit alespoň tak, že byste ty vaše předplacené ukázali nebo půjčili těm, kteří je neodbírají a ti by měli třeba nějaké nutkání je raději předplatit než si je půjčovat - nevím už, jak to říci jinak, ale situace je opravdu tíživá...

Váš vydavatel novin Noviny Vratislav

Zajímavosti. Víte,že....

...Na českého drogového dealera Vladimíra Mádleho v sedmdesátitisícovém anglickém městě Wakefield zřejmě jen tak nezapomenou. Policie loni našla v jeho bytě výrobnu pervitinu a amatérskou bombu. Její objev tehdy přivodil velké manévry zahrnující evakuaci okolních domů. Bombu dokonce přijela likvidovat speciální armádní jednotka. Britský soud nyní Čecha poslal na 13 let do vězení. Zdroj:Denik.cz

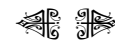
... Teď se zakazuje kuřákům kouřit, koho by to napadlo před pár lety. Pak se začne zakazovat jíst tučné, sladké. Pak pít alkohol. Pak se začne zakazovat koukat na sociální síť, to všechno taky škodí lidskému zdraví tělesnému či duševnímu. Email Aleš Müller

Olomoucké tvarůžky, Vyrábí se už přes pět set let? Ve které hanácké chalupě spatřily první olomoucké tvarůžky světlo světa, se už asi nikdy nepodaří zjistit. Faktem však je, že jejich výroba je doložena už na počátku

druhé poloviny 15. století, a to v Hněvotíně na Olomoucku. Novinky

Bratislavský okresní soud tento týden rozhodl, že sousoší zobrazující ženu děkující sovětskému vojáku z památníku na Dukle odstranili v roce 2014 neprávem. Podle rozhodnutí soudu je Vojenský historický ústav povinen uvést dílo do původního stavu, ale ústav se chce odvolat. Žalobu v této věci podala rodina sochaře Jána Kulicha, která nahrazení sousoší replikou původní sochy československého vojáka sochaře Jana Vítka označila za porušení autorského práva.

Socha československého vojáka byla z památníku na Dukle odstraněna za minulého režimu společně se slovenským dvojkrížem ve státním znaku. Novinky

Vážení krajané,

ačkoli mnozí z vás žijí přes polovinu dospělého života tisíce kilometrů od své "rodné hroudy", vaše kořeny jsou stále v České republice.

Těšíme se, že vám budeme na Rodinny-pribeh.cz nápomocni při sestavení rodokmenu, tedy hledání Vašich kořenů a jedinečných příběhů, které jsou zatím překryty jemným prachem historie.

Děkujeme zároveň panu vydavateli za uveřejnění inzerátu i kamarádovi "na dálku" Svenu Řehulkovi, který zde rovněž přispívá svými komentáři a posílá nám Noviny pravidelně do Prahy. Rádi je čteme a držíme palce do dalších vydání.

Josef a Kristýna Provazníkovi, Rodinny-pribeh.cz

www.rodinny-pribeh.cz

Vydejte se s námi tam,
kde to všechno začalo

Každá rodina má svůj příběh, který
stojí za to vyprávět. Objednejte si
rodokmen na zakázku a nahlédněte dál,
než sahá paměť Vaší babičky.

kontakt: 728 748 875, rodinnypribeh@gmail.com

Recept No.490

Bramborové Placky Fufňa

Co budeme potřebovat:

6 středních brambor

1 vejce

100 g mouky hrubé (plus na obalení)

rostlinný olej pro mazání

sůl a pepř

sezamová semínka (volitelně) či koření

Oloupeme si **brambory** a uvaříme v osolené vodě. Vodu poté slijeme a brambory rozmačkáme, aby jsme měli bramborovou kaši. Do vychlazené kaše přidáme vejce, sůl, pepř. Přidejte mouku a uhněteme těsto. Rozdělte těsto na 6-7 částí, vytvoříme koule, každou kouli posypeme moukou. V ruce z koulí tvoříme dlaní placky o tloušťce 1,5 cm.

Plech na pečení pomažeme olejem, položíme placky na plech, posypeme sezamovými semínky a kořením (volitelným). Pečeme při 200 stupních do zlatova. Dobrou chuť.

Geniální americký trolling. Prostor před ruskou ambasádou přejmenovali na náměstí Borise Němcova

Tereza Stonišová Reflex

Na první pohled se to zdá jako samoučelný vtíp. Ruská ambasáda v USA dosud sídlí v místě, které se nazývalo Winconsinská avenue ve Washingtonu DC, od 28. února 2018 sídlí na náměstí Borise Němcova. Jenže místopisné označení prostranství, kde ambasáda sídlí, má daleko širší dosah.

Jen si to představte – nejde totiž jen o samotné označení. Adresa „Boris Nemtsov Plaza“ bude nyní na hlavičkových papírech, v záhlavích e-mailů, na vizitkách pracovníků, zaměstnanců ruské ambasády. A přestěhovat velvyslanectví není vůbec jednoduché. Spolu s ruskou ambasádou bude tedy v její adrese také stín toho, co v Rusku není vůbec neobvyklé – neobjasněné likvidace odpůrců Putinova režimu. Byť toto stigma nemá reálný dopad na chování Ruské federace, není důvod, proč jí v tomto směru pomyslně ulehčovat život.

Moskva se novým označením příliš nevzrušuje. Tedy aspoň na venek – mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov se vyjádřil ve smyslu, že názvy veřejného prostoru jsou v kompetenci amerických úřadů. Peskov ale dodal, že k účelové změně místopisného názvu dochází v okamžiku, kdy vztahy obou zemí rozhodně nelze označit za vřelé.

Ruská odvěta

Některé poslance ruského parlamentu ale plánované přejmenování pohoršilo a považují ho za provokaci. Řešení navrhl Michail Děgťarjov, člen poslaneckého klubu nacionalistů Vladimira Žirinovského. V boční části areálu americké ambasády v centru Moskvy objevil prostor, který chce pojmenovat Severoamerická slepá ulice. Měla by to prý být úřední poštovní adresa velvyslanectví.

O tom, že o zavražděném opozičníkovi by se dle ideální představy Moskvy mělo hovořit co nejméně, svědčí také opakované a marné snahy rozličných ruských opozičních iniciativ prosadit, aby v Moskvě byla na zavražděného politika alespoň nějaká památka (pamětní deska). Tyto iniciativy však stále naráží na odpor úřadů.

Tisíce lidí utily památku zavražděného politika, známého kritika Putinova režimu. Právě v těchto dnech totiž uplynuly tři roky od jeho smrti – v roce 2015 přecházel novinář most přes řeku Moskvu, kde byl zastřelen. Jeho smrt dodnes není objasněna, a to přestože za vraždu byl odsouzen Čečenec Zaur Dadajev. Rodina Borise Němcova však tvrdí, že skutečné organizátory se vypátrat nepodařilo.

Starobylá města v Amazonii se vědě moc nehodí

Amazonie je synonymem pro tropický deštný prales. Zelené plíce planety, druhově nejbohatší ekosystém, nevyčerpatelná zásobárna neobjevených léků, školní příklad křehké vyváženosti. Zjištění o její dávné pravděpodobné husté osídlenosti se tak současným vědcům i ekologům vlastně příliš nehodí...

Dnes pět a půl miliónu čtverečních kilometrů bohaté vegetace pokrývá nížinu v povodí Amazonky – podle převažujících poznatků – již několik set tisíc let a přinejmenším od konce poslední doby ledové se oblast prakticky nezměnila. Až do přelomu tisíciletí, kdy desetina až pětina rozlohy pralesa padla pod sekerami dřevorubců.

Člověk se tam objevil relativně nedávno, před 12 tisíci lety, a největšího rozmachu dosáhla původní populace, opět podle dosud převažujících poznatků, v polovině minulého tisíciletí. Počátkem 16. století, kdy do Amazonie začali pronikat bílí dobyvatelé, tu žilo kolem pěti miliónů indiánů. Dnes jich zbývá několik set tisíc.

V posledních letech se ale objevují důkazy, že Amazonie vždycky nevypadala jako neprostupný prales umožňující jen velmi řídké zalidnění na vývojově primitivní úrovni. Jsou tu zbytky rozsáhlých ceremoniálních prostor a dost možná tu žily početné populace organizované do městských států.

Na vymýcených plochách se ale objevily podivné útvary vytvořené nepochybně lidskou rukou. Díky leteckému a satelitnímu pozorování se v nejzápadnějším brazilském státě Acre zatím podařilo najít na 450 geoglyfů – umělých struktur v geometrických tvarech. Rozkládají se na ploše 13 tisíc km² a některé jsou ve skupinách až po šesti obrazcích o rozměrech vsutku impozantních: široké až 11 metrů, čtyři metry hluboké a ty kruhové o průměru 300 metrů.

„To jednoznačně odporuje představě ‚panenského‘ charakteru pralesa,“ napsala Jennifer Watlingová z Univerzity Sao Paulo, která stála v čele mezinárodního

výzkumu, jehož výsledky publikoval před rokem odborný časopis PNAS. (

Badatelé zjistili, že většina geoglyfů byla vytvořena v období mezi počátkem našeho letopočtu a 15. stoletím, některé ale pocházejí z doby o tisíc let dříve.

Watlingová a její kolegové tak pokládají otázku, kterou zřejmě především ekologové, klimatologové a ochránci přírody uslyší neradi: je amazonský prales opravdu tak křehkou soustavou, jestliže v minulosti vydržel opakované zásahy na relativně velkých plochách, když jejich stopy jsou s odstupem pouhých několika století zcela nerozpoznatelné?

Nehodící se objevy

Převratný objev v povodí Xingú se ve své době nesetkal s odpovídající publicitou a dodnes se urbanistickou úrovní dávných amazonských civilizací zabývá jen hrstka vědců a širší veřejnost o nich neví. Nález geoglyfů v západní Amazonii jsou ještě čerstvé a průzkum se teprve rozbíhá. Obojí však ukazuje potřebu přehodnotit současné postoje odborníků i světové veřejnosti.

Představa relativně hustě zalidněné Amazonie, jejíž obyvatelé přizpůsobují svým potřebám rozsáhlé oblasti tropické přírody, jaksi nekoresponduje s úsilím odborníků celé řady vědních oborů a ekologicky uvědomělých lidí celé planety o záchranu dnes již unikátní největší souvislé plochy tropického deštného pralesa.

Neodpovídá tezi o křehkosti plic planety ani o ničím nerušené laboratoři biodiverzity.

Alexandr Petrželka, Novinky, Právo

V mozku máme dva druhy strachu, popsali vědci. Rovnováhu mezi nimi udržuje „houpačka“

Neurovědci využili počítačovou hru, aby popsali, že existují dva druhy strachu – každý z nich vzniká v jiné části lidského mozku.

Přstavte si, že se v noci sami vracíte domů – když si všimnete, že kousek před vámi se ukrývá neznámý člověk. Samozřejmě se vyděsíte a musíte se rozhodnout, co dělat dál – otočíte se a vrátíte se, nebo přejdete na opačnou stranu chodníku? Anebo budete pokračovat dál v chůzi?

A teď druhý scénář. Jdete přes křižovatku a najednou zaskřípou pneumatiky. Zničeohonice se na vás vyřítí auto. Co teď?

V obou scénářích se jedná o nějaké ohrožení – na které člověk reaguje strachem.

Ale obě hrozby se od sebe liší svou podstatou: zatímco v prvním případě je hrozba ještě vzdálená a člověk se na ni může připravit změnou strategie, v druhém případě je hrozba bezprostřední, takže se s ní vypořádáváme automaticky.

Není strach jako strach

Že tyto rozdíly existují, se ví samozřejmě už dlouho, není k tomu zapotřebí žádná velká věda. Ale mnohem složitější je popsat, co se v takových situacích děje v mozku. Nyní to poprvé vědci popsali. Neurovědec profesor Dean Mobbs dokázal v odborném časopise PNAS, že za zpracování strachu jsou zodpovědné dvě oblasti, dva okruhy strachu, jak jim vědci říkají.

Každý tento okruh podle nového výzkumu funguje trošku jinak, každý má vlastní zodpovědnost za jinou oblast reakcí na strach. Časově více vzdálené hrozby zpracovává okruh spojený s poznávacími funkcemi, který propojuje v mozku oblasti v jeho přední části.

Naopak okamžité hrozby má na starost okruh spojující oblasti v centru mozku, který musí spustit rychlé reakce, jako je útok nebo útek.

Autoři práce také poprvé popsali vztah mezi oběma okruhy: přirovnávají ho k dětské houpačce. Proč? Když se aktivita v jedné oblasti zvyšuje, v druhé naopak klesá. O tom, kam se houpačka vychýlí, rozhoduje čas – tedy to, jestli mozek posoudí, zda je hrozba bezprostřední, anebo je čas se s ní vypořádat v delším časovém horizontu.

Tento způsob vztahu mezi oběma okruhy strachu je podle vědců nesmírně výhodný; umožňuje mozku, aby se vypořádal ideálním způsobem s různými druhy hrozeb, aniž by příliš mrhal energií, a především proto, aby nedocházelo k rozporům ve výkladech instrukcí, které mozek vydává.

„Je velmi výhodné vypnout v mozku některé oblasti, aby se zvýšila účinnost jiných. Když je hrozba příliš blízko, chcete vypnout nefrontální kortex,“ uvedli autoři práce. „Když se ocitnete v jedné místnosti s tygrem a budete se

snažit přemýšlet, jestli chcete prchat doprava nebo vlevo, velmi pravděpodobnou vás tygr mezitím sežere.“

Jak na to přišli?

Profesor Mobbs a jeho tým zkoumali reakce lidí na různé druhy hrozeb pomocí přístrojů fMRI (funkční magnetická rezonance). Což ale vedlo ke vzniku zásadního problému: když je člověk zavřený v takovém přístroji, moc hrozbám při tom nečelí. A tak neurovědci přišli s nápadem: nechali testované osoby hrát speciální videohru.

V ní hráč čelí útokům virtuálních predátorů – někteří útočí rychle a nečekaně, jiní se blíží k postavě hráče pomalu, plíživě a obezřetně. V podstatě je tato hra velmi podobná slavnému Pac-Manovi. Hráči při hře sledovali fMRI scanner, který dokázal analyzovat, jaké oblasti mozku jsou aktivní a při jakých podnětech se aktivují.

Výsledky podle vědců ukazují, že je na čase přehodnotit dosavadní hypotézu, že existuje nějaká jedna oblast, kde vzniká strach. Zdá se, že máme v mozku více center strachu – a to proto, že existuje více druhů strachu.

Tento výzkum by mohl mít závažné důsledky: jeho výsledky by mohly pomoci najít účinnější léky proti různým úzkostem a panickým záchvatům, které se stávají v moderní společnosti stále častějším problémem. CT24

Koutek češtiny

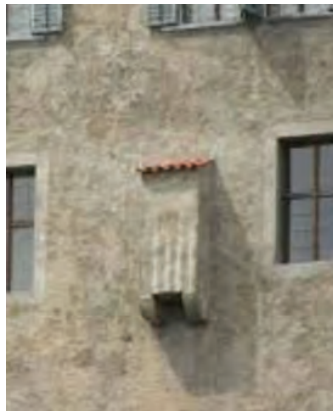
HAJZL

Z německého Häusel. Z německého Scheiðhäusel (*kadibudka*) vzniknuvšího složením Scheið- (*sračí*) a Häusel (*domeček*) došlo zkrácením k přenesení významu *kadibudka* zpět na *Häusel*, čímž byl rozšířen jeho původní význam *domeček*. Změnou z *Häusel* (výslovnost [hojzl], v jižní / rakouské němčině vyslovováno [hajzl] v souladu s tamější výslovností dvojhlasý eu/äu jako [ai], srovnej lajtnant) vzniklo české *hajzl* (vulgárně *záchod*). Srovnej též *prevět*, *prevít*. [1]

Původní význam *záchod* byl následně přenesen jako *nadávka špatným místům* a následně i *špatným lidem*.

PREVET či PREVÍT

Středověký záchod arkýřového typu na krakorcích s kruhovým otvorem v kamenném sedadle a přímým odpadem podél zdi k její patě. Můžeme vidět např. na vodním hrade Švihov.

Česká hymna 2.0. Novou verzi představil skladatel Bok, má být vlastenečtější

Možnou novou verzi české národní hymny ve středu představili Český olympijský výbor společně s autorem nových variant, skladatelem Milošem Bokem. Podle záměru iniciátorů by měla být hymna sebevědomější a vlastenečtější, případně by mohla mít dvě sloky, jak tomu bylo dříve, řekli novinářům. Zájemci si ji mohou stáhnout na www.hymna2018.cz.

Jisté kontroverze vyvolaly návrhy už při středěcké tiskové konferenci v Českém rozhlase, dvě ze zveřejněných variant jsou totiž pompéznější a majestátnější, než jsou lidé dnes zvyklí. Přítomní hudební publicisté či muzikologové je označili spíše za Bokovu skladbu na námět hymny než hymnu. Uváděli, že melodie hymny se ztrácí pod bohatou kontrapunktickou prací skladatele. Bok to odmítá. „Melodie je dodržena od začátku až do konce, věřím ve svou uměleckou práci, myslím, že je z toho patrné, že je to hymna,“ řekl.

„Naším cílem není měnit zákon nebo někomu něco nařizovat. Chceme otevřít diskusi, přijít s novým pohledem na věc. Při sportu se přeci hymna hraje jednoznačně nejčastěji,“ řekl předseda ČOV Jiří Kejval. Uvedl, že by rád, kdyby se diskuse účastnili odborníci na hudbu, historii, sportovci, ale nikoli politici, alespoň ne v první fázi. Je to záležitost deseti milionů, nejsem přesvědčen, že těch 200 ve Sněmovně jsou ti vyvolení, kteří by to měli rozhodovat, uvedl. Předseda České unie sportu, která o změně hymny také uvažuje, Miroslav Jansta ale ve středu v tisku uvedl, že naopak za poslanci chce jít a ukázat jim, jak lidé na nové varianty hymny reagují.

Premiér v demisi Andrej Babiš ve středu novinářům v Poděbradech řekl, že prodloužení hymny nepokládá za dobrý nápad. „Já si myslím, že máme krásnou hymnu a není potřeba ji měnit,“ uvedl.

Podle Kajvala jsou čeští sportovci ve chvíli, kdy stojí na stupních vítězů, ochuzeni o čas své slávy, o který jsou hymny jiných zemí delší. Byť se v případě třeba čtyřminutových skladeb používá zkrácená verze dlouhá 75 sekund, česká hymna se nemusí zkracovat a ani nenaplnuje tento limit. Jedna z Bokových verzí, orchestrální úprava, trvá právě 75 sekund.

Olympijský výbor také jako důvod návrhu nové hymny uvedl úvahu o tom, zda by neměla být sebevědomější či zda by neměla mít opět dvě sloky jako před více než sto lety. „Vždyť odpověď na otázku, Kde domov můj, přichází až v posledním verši druhé sloky,“ uvedl Kejval. Zatímco na jisté archaismy v první sloce jsou lidé zvyklí, text druhé sloky „V kraji znáš-li Bohu milém, duše útlé v těle čilém,“ může pro mnohé působit poněkud zastarale, zaznělo také mezi účastníky tiskové konference.

Ve středu zazněly tři verze hymny. První se zpívaným současným textem hymny zaujala právě zmíněnou pompézností, podle Boka je v živějším tempu. Druhá verze byla dvousloková. „To, co ji ozvláštňuje, je bohatší harmonie, je tam mnoho kontrapunktických hlasů, vokální hlasy se stávají součástí orchestrálního zvuku, je to doprovod k masám lidí na stadionu, ale také v chrámu, neboť se může hrát také na konci mše,“ řekl Bok. Třetí varianta je orchestrální a ve středu se asi posluchačům líbila nejvíce. „Předvídal jsem to, je střídmejší,“ uvedl Bok. Dodal, že při komponování shledal, že melodie hymny má potenciál pro postromantickou úpravu.

K otázce, zda jeho úpravy nejsou patetické a majestátní, řekl, že taková je jeho nátura a jeho vklad do diskuse o možné podobě hymny. Máme se stále všemu vysmívat, máme být malým národem, nebo se chceme trochu rozpomenout, kým jsme? naznačil, kudy by se debata mohla ubírat.

Čtyři verze hymny nahrál loni v prosinci Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, text zpívají Štěpánka Pučálková a Svatopluk Sem. Lidovky

Vydavatel: Pokud se sportovním činitelům zdá hymna krátká, doporučuji zpívat „Pes jitrničku ukrad“, pan Bok by mohl i hymnu upravit a zkombinovat s výše uvedenou starou písní.

Poslední Hawkingova práce: Objevování dalších vesmírů i předpověď konce světa

Oliver Adámek Reflex

Minulý měsíc zesnulý geniální vědec, teoretický fyzik Stephen Hawking pracoval ještě dva týdny před smrtí na zásadním materiálu. Spolu s belgickým kolegou Thomasem Hertogem popisoval v práci nazvané „Smooth exit from eternal inflation“ způsoby, jakými se může lidstvo v budoucnu přesvědčit o existenci jiných vesmírů než je ten náš. Text zpracovával přímo na posteli, ve které o dva týdny později zemřel.

Hawkingovo poslední dílo má podle britských médií obsahovat výpočty potřebné k sestavení sondy, která by opatřila důkazy existence paralelních vesmírů. Potvrdila by tedy teorii, jejímž výrazným a asi nejznámějším šířitelem byl právě Hawking a s níž přišel již v roce 1983. Kdyby byly zmíněné podklady sondou získány ještě za Hawkingova života, dost možná by mu to vyneslo Nobelovu cenu za fyziku, na kterou celý život k překvapení mnohých tak fenomenální vědec marně čekal.

„To byl přesně Stephen – beze strachu se vydával tam, kam Star trek stěží našlápl,“ komentoval jeho práci Hawkingův spolupracovník Thomas Hertog, který mu právě s posledním textem v životě pomáhal. Také on připomněl, že byl Hawking za svého života na Nobelovu cenu několikrát nominován, přesto ji nikdy nezískal. Oba dva podle Hertogových slov společně usilovali o to, aby se z jejich teorie stala testem ověřitelná vědecká konstrukce.

V materiálu dále popisoval, jakým způsobem by jednou mohl zaniknout náš vesmír – k tomu podle něj dojde ve chvíli, kdy hvězdy vyčerpají veškerou svou energii. Pro některé kosmology, mezi něž se řadí i Hawkingův letitý přítel profesor Neil Turok, je ale tento poznatek značně kontroverzní. Jiní zase tvrdí, že může znamenat průlom, jaký v této době kosmologie potřebuje.

Stephen Hawking byl jeden z nejslavnějších vědců světa. Po značnou část života byl limitován amyotrofickou laterální sklerózou (ALS) – nemocí, na jejíž nebezpečnost upozorňovala před pár lety online kampaň ALS ice bucket challenge a která způsobuje celkově ochabnutí svalů a zeslabení organismu. Velkou část svého bádání věnoval černým díram, jeho nejlivnější dílem se stala kniha Stručná historie času.

Nová šéfka CIA má pestrá špionážní minulost. Není jí cizí ani mučení zajatců

Jedenašedesátiletá Gina Haspelová, kterou v úterý americký prezident Donald Trump jmenoval ředitelkou Ústřední zpravodajské služby (CIA), v roce 2002 vedla tajnou věznicí CIA v Thajsku, na které se používaly brutální metody výslechu včetně mučení. Později se podílela i na zničení nahrávek těchto výslechů.

V roce 2013 Haspelová stanula v čele nové tajné služby NCS, vlna kritiky nad jejím jmenováním ale způsobila, že NCS vedla pouze dočasně.

V současnosti je Haspelová zástupkyní ředitele CIA, do této funkce ji Trump jmenoval loni 2. února. O týden později však několik členů amerického Senátu prezidenta vyzvalo, aby jmenování Haspelové zvažil vzhledem k její problematické minulosti.

Zpravodajská důstojnice Gina Cheri Haspelová, narozená 1. října 1956, pracuje v CIA od roku 1985.

V roce 2002 byla Haspelová přítomna výslechu Palestince Abú Zubajdá, který byl mučen tak brutálně, že málem zemřel. Stalo se tak na první tajné věznicí pro zadržování lidí podezřelých z terorismu v Thajsku, kterou Haspelová vedla. Tam zamířil i v Pákistánu dopadený abú Zubajdá.

Thajská věznice, o níž vláda neměla tušení

CIA se o jeho výslechy nechtěla „dělit“ s armádou či FBI, což hrozilo v případě převozu na kubánské Guantánamo. Zřídila proto věznicí v Thajsku, která mohla vzniknout bez pokynů z Bílého domu či vlády.

Zde podle senátní zprávy CIA poprvé použila brutální metody výslechu včetně mučení, simulovaného topení známého jako waterboarding či upírání spánku, s jejichž praktikováním získala souhlas po Zubajdově zadržení. Na podzim téhož roku se tajná služba rozhodla thajskou věznicí uzavřít poté, co se informace o ní dostaly na veřejnost.

V letech 2003 až 2005 Haspelová podle listu The New Yorker jako vysoce postavená důstojnice dohlížela na supertajný program CIA, který vystavil množství podezřelých z terorismu dalším brutálním metodám výslechu včetně ukládání do rakví a nuceného lití vody do hrdel.

Nařídila zničení důkazů

Později Haspelová pracovala pro Joseho Rodrigueze, který řídil protiteroristické centrum CIA. Rodriguez ve svých pamětech napsal, že Haspelová v roce 2005 nařídila zničení velkého množství videokazet pořízených při výsleších v thajské věznicí.

V únoru 2013 jmenoval tehdejší prezident Barack Obama Haspelovou ředitelkou Národní tajné služby (National Clandestine Service, NCS), což je nová tajná služba, zřízená v roce 2005, která koordinuje americké špionážní aktivity v zahraničí a spadá pod CIA. V čele NCS však Haspelová setrvala jen dočasně do května 2013, kvůli kritice její zásadní účasti v brutálních výslechových metodách v Thajsku.

V prosinci 2014 uvalilo Evropské středisko pro ústavní a lidská práva (ECCHR) žalobu na neidentifikované pracovníky CIA na základě zveřejněné senátní zprávy o brutálních výslechových metodách. Loni v červenci středisko ECCHR vyzvalo německého veřejného generálního prokurátora, aby vydal příkaz k zatčení Haspelové na základě skutečnosti, že dohlížela na mučení podezřelých z terorismu, především v souvislosti s případem Palestince abú Zubajdá.

Haspelová je také nositelkou několika vyznamenání, například Ceny George H. W. Bushe za vynikající práci v oblasti boje proti terorismu.

"Včera mi utekla manželka s mým nejlepším přítelem!"

"Odkdy je Tvým nejlepším přítelem?"

"Od včerejška!"

Jak zabijí armádní jed novičok? Ruský vědec stihl před smrtí prozradit, co se dělo

Johana Kudrnová Reflex

„Před očima se mi najednou objevily kruhy. Červené a oranžové. Začalo mi zvonit v uších. Zadržel jsem dech. Potom přišel strach, pocit, že se stane něco hrozného.“ Takto popisoval momenty, jež následovaly po nehodě v laboratoři, jediný muž, o kterém je známo, že zemřel na následky otravy jedem novičok. Pozornost médií se na nervově-paralytickou látku zaměřila poté, co jí byl v Británii otráven bývalý ruský dvojitý agent Sergej Skripal s dcerou.

„Potom jsem se posadil na židli a řekl klukům: Dostalo mě to.“ Železnakov se do kontaktu s látkou novičok dostal v moskevské laboratoři jednoho květnového rána poté, co došlo k poruše ventilátoru. Vdechnutí malého množství novičoku, který se uvolnil do vzduchu, však Železnakova nezabilo hned.

Nadřazený mu po incidentu řekl, aby se napil čaje. Ten Železnakov okamžitě zvrátil. Podána mu pak byla údajně protilátka. Kolegové jej poslali samotného domů. Vědec však došel pouze na Iljičovo náměstí, kde se podle jeho vlastních slov „najednou rozzářil kostel a poté se rozpadl na kusy“. Železnakov se na místě zhroutil a byl převezen do nemocnice.

Agenti KGB zde ošetřující lékaře donutili podepsat dokument, ve kterém se tvrdilo, že Železnakov snědl zkažené párky. Doktor si však původu vědčových příznaků byli od začátku vědomi a podali mu atropin. Tím mu zachránili život. Další týdny ovšem strávil v kómatu, měsíce nemohl chodit.

O existenci novičoku a faktu, že jej zasáhl, promluvil až těsně před smrtí v roce 1997. Látka mu zcela zničila centrální nervový systém. Trpěl cirhózou, hepatitidou a epilepsií. Na vývoji nervově-paralytické látky se přitom v průběhu 80. let sám podílel.

Představitel ruského ministerstva zahraničí Sergej Rjabkov minulý týden v souvislosti s aférou Skripal znovu prohlásil, že Sovětský svaz ani Rusko nikdy nevyvíjely látku s názvem novičok.

Agentura RIA Novosti ve stejnou dobu přinesla rozhovor s ředitelem moskevské laboratoře Státního vědeckého institutu pro organickou chemii a technologie, který vývoj novičoku potvrdil. Sovětský program nesl název „foliant“.

Moskva tak podle všeho pokračovala ve vývoji chemických zbraní, stejně jako Spojené státy i ve druhé polovině 80. let poté, co podepsala mezinárodní dohodu o jeho zastavení. Železnakov se o novičoku rozhodl promluvit poté, co byl za vyzrazení tajemství existence látky trestně stíhán jeho spolupracovník Vil Mirzajanov.

Mirzajanov, žijící nyní ve Spojených státech, památku Železnakova před několika dny připomenu. „Nebál se o tom mluvit, protože věděl, že jeho dny jsou sečteny“, řekl deník Guardian. Svého dávného přítele lituje. To, že zemřel „rukou“ látky, kterou pomohl přivést na svět, považuje za paradoxní a tragické.

Koza přeskočila plot a spářila se s beranem, výsledkem jsou dva zdraví kříženci

Na farmě poblíž města Claremorris v irském hrabství Mayo se narodila dvojice mláďat. Podle majitelky se jedná o křížence kozy a berana. Pokud se to potvrdí, půjde podle odborníků s velkou pravděpodobností o jediná přeživší dvojčata tohoto druhu na světě, píše britský deník The Daily Mail. Podle majitelky koza přeskočila plot, aby se spářila s beranem z vedlejší farmy.

Když farmářka Angela Berminghamová zpozorovala u kozy jménem Daisy březost, byla značně zmatená. Sama totiž kozla nevládní a žádný se podle ní nevyskytuje ani v blízkém okolí.

Poté si však vzpomněla na relativně nedávný útěk kozy na vedlejší farmu, kde se sblížila s tamním beranem.

Její predikce se ukázaly jako správné po narození mláďat, která mají oproti běžným kůzlům nestandardní vzhled. „Nejsou to ani kůzlata ani jehňata. Narodila se bez rohů a s kompletně vyvinutým chrupem, což je neobvyklé,“ vysvětlila. Podle odborníků by se tak s největší pravděpodobností jednalo o jediná přeživší dvojčata tohoto druhu na světě. Zda se skutečně jedná o křížence kozy a berana ukáží v nejbližší době genetické testy.

Nudíš se, slečno?

Pošli SMS ve tvaru „Jsem těhotná“ na libovolné telefonní číslo.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně

Jídlo a Restaurace

Wisteria Place cafe,

156 Megalong Street, Leura
Tel.: 0421 335 835

Otevřeno: **ve čtvrtek v pátek a v sobotu**
od 17.00 do 21.00

Restaurace "Boutique B Brasserie" skončila

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzervují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)

Bazaar v St. Leonards, obědy, každý den

Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe

Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.- Ned)

Melbourne

Sokol, 497 Queensberry St, (1x měsíčně)

Gold Coast

Prague (nevím kde je)

Brisbane

Ceskoslovenský klub (jen v pátek, občas i v neděli)

DENTIST

Dr. Goran Pechanats.

100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273

check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00

full porcelain crown \$1100

We accept vouchers from dental hospital

09/13/16

Služby nejen pro studenty

NAATI akreditovaná prekladatelka/tlumočnicka

z a do Slovenska. Preklady s pečátkou, akceptovane

na kazdom urade. Legalny business zalozeny v Australii.

Dobre ceny. Kontakt: denisa.rinak@gmail.com

Tel.: +61 459 470 424

05/03/2017

Education, Immigration & Travel

Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením

studentského vísa a vyberem spravne skoly.

V Sydney provozujeme největší česko-slovenské

studentské centrum. Jste turisté či studenti a máte

zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši

studenti mají zdarma k dispozici vizové konzultace,

design studia a zadosť o studentská visa, wifi,

multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd.

Zklamal Vás přístup jiných agentur?

Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho

studentského vísa?

Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje?

Chcete zdarma využívat našich služeb?

Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol

a univerzit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční

ceny!

Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a

ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura

v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství.

Číslo imigrační licence: 0208424 Český mluvčí,

0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky

mluvčí Kontakt: Marek, Peter nebo Michal,

sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčně nejlevnější cestovní

produkty po Australii, Novem Zealandu,

Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do

všech destinací světa včetně Česka a Slovenské

republiky. Travel agency licence: 2TA07248,

Kontakt: Stanka nebo Lenka,

travel@australiaonline.eu

Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline /**

Australiaonline Travel

Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000

Contact:

Education section: 02 – 9003 0455

Immigration section: 02 – 9003 0466

Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu

www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia

01/13/18

Study. Work. Travel.

Information Planet je již na trhu 22 let.

Máme 7000 studentů ročně, 200 zaměstnanců, 48

kancelářů v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i

Kanadě.

Nabízíme: Zdarma k dispozici naše studentská

centra v Austrálii kde jsou Český a Slovenský

mluvící zaměstnanci

Komplexní služby: Pomoc s prací,

Imigrační služby přes registrované imigrační

agenty, Vlastní ubytování za zvýhodněné ceny

Cestovní kanceláře, Akce a školení a ostatní služby

Máme 5 kancelářů v Austrálii :

www.informationplanet.com.au

Sydney Centrum: Level 3/484 Kent st, Sydney 2000

kontakt: +61 2 9283 6161

Víza a školy: Veronika Badurová, Olga Romanová

email: europe@informationplanet.com.au

Sydney Manly: 41A The Corso, Manly 2095 ,

kontakt: +61 2 9977 0499

Melbourne: Suite 102, 365 Little Collins Street

,Melbourne, 3000, + 61 3 9939 9400

Brisbane: Level 2, 226 Albert Street , 4000

Brisbane, kontakt : +61 7 3003 1134

Perth: Level 4, 23 Barrack Street, Perth - Perth,

6000, kontakt: +61 8 9221 8022

Naše kanceláře v Evropě :

Praha a Brno -www.informationplanet.cz , email:

info@informationplanet.cz ,kontakt +420 222 524 035

Bratislava , Presov a Košice www.informationplanet.sk

email: info@informationplanet.sk , tel. +421 911383138

25/11/18

Školy

Czech and Slovak School of Sydney

Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo

P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031

<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>

Principal: Kateřina Larbalestier, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,

(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní

v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham

Principal: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;

0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová

V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School

of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -

info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora

Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian

Association in Canberra and Region,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan

NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda.**

Ceskoslovenský klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@cslklubqld.org.au

President Mr.Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: cslklubqld.org.au

Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovičko.

Československý klub v SA,

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**

Czechoslovak Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086

tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au

pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí

michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriecky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvouměsíčník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor

+ Slovenský klub v Južnej Austrálii

5 Walter Street, Thebarton, 5031

ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020

ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii

PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**

Združenie Sloveskov v Queenslande

463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505

tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské združenie v Západnej Austrálii

17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA

tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858

e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konsulát České republiky,

p. Hana Flanderová, ing., generální konsulka,

169 Military Road, Dover Heights , 2030

phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635

telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové

případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu

naseho generalního konzulátu je **0402 312 806**

nebo **0401 547 584** (pouze náhradní číslo).

Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30

Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane

honorární konzul: Michal Horváth

adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,

Queensland 4000, Austrálie

tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honorární konzulát Slovenskej republiky v Melbourne

honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay

adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria

3165, Austrálie

tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837

mobil: 0421 635052;email:eugenia.mocnay@gmail.com

Honorární konzulát Slovenskej republiky v Sydney

honorární konzul: Milan Neklapil

adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord

Street, Botany, NSW 2019

tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21

email: consul@hcsr-sydney.org

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zelande

honorární konzul: Peter T. Kiely

ad

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291

Každou druhou nedeli o 10,15 hod. **Česká Mše Svátá**

Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**

Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**

Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.

(mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se

občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod

v A Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in Canberra and Region,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek

PO Box 330 Kemps Creek 2178;

www.cscountryclub-

sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com,

otvírací hodiny: Pat.od 18 hod, Sob, od 17 hod, Ned, od 12hod.

Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue

Danube”..

Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych

napoju.

Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168

nebo na Facebook:

Organizácie „Jednoty Cyrila a Metoda“

a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík

9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a

knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování

českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem

ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs.

klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au

www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinator (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají **President Věra Zlatá**

Každé druhé poslední úterý v měsíci od 13.00 hod

Lunch, vaří Alena Špiroch, Jan Sedlák, Vlasta Sustek;

Tři chody za \$20.

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrtek 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane,

Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSczech

T: twitter.com/SBSczech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 30 dubna Léta Páně 2018.

Tak tady je ta partička muslimských mlátiček

Snímek sedmi "Nizozemců" (na pražském mostě), kteří v Praze těžce zranili číšníka a napadali další lidi, jsem převzal z holandských sociálních sítí. V diskusích na nich vyjadřují skuteční Holanďané víru, že česká justice s těmito neřády pořádně zatočí (v Holandsku by nejspíše vyvázli s nízkými tresty) a že budou dlouhé roky hnit v českých vězeňských celách. A ne že je Česko rychle předá do Nizozemí, aby si zbytek trestu odpykali tam. Podle informací na holandských sociálních sítích jsou nejméně dva ze zadržených (dva už policie propustila) Íránci.

Jeden z nich se jmenuje Armin Nahvi, je to prý trenér, další jsou Naoufel Sebbane, Pejman Kazemi, Arash Nahvi, Bijan Kazemi, P. Janssen, Sanferino. Mlátičky tráví hodně času ve fitku (když nemáte práci, máte na to dost prostoru), pěstují si svá těla, někteří trénují box. Někteří Holanďané na sociálních sítích se Česku omlouvají. Stovky v různých diskusích zdůrazňují, že u mlátiček nejde o "Nizozemce". Cizinci se snažili doletět zatím do neznámé destinace. Zadržet se je podařilo díky cizinecké policii, kterou upozornila jedna z cestujících. Těm hrozí kriminál 10 let.

Festival českých a slovenských filmů v Sydney.

PROGRAM

Dendy Cinemas: 16 – 20 May

Dendy Opera Quays

WED 16 MAY

6:00 PM **Cocktail on arrival**

6:30 PM **BAREFOOT/ Po strništi bos** | Jan Svěrák

9:00 PM **Opening Night Party after screening**

(drinks & finger food)

Dendy Newtown

THU 17 MAY

6:30 PM **ANTHROPOID/Anthropoid** | Sean Ellis

FRI 18 MAY

6:30 PM **ALL OR NOTHING/ Všetko alebo nič** | Marta

Ferencová

9:00 PM **OUT/ Out** | György Kristóf

SAT 19 MAY

1:30 PM **ODDSOCKEATERS/Lichožrouti** | Galina

Miklínová

4:00 PM **LARKS ON A STRING/ Skřivánci na niti** | Jiří

Menzel

7:00 PM **PRESIDENT BLANIK/ Prezident Blaník** | Marek

Najbrt

SUN 20 MAY

1:30 PM **FORGET MOZART/ Zabudnite na Mozarta** |

Miloslav Luther

4:00 PM **OKHWAN'S MISSION IMPOSSIBLE/ Okhwan,**

na ceste za slobodou | Marek Mackovič

6:30 PM **BACKSTAGE/ Backstage** | Andrea Sedláčková

9:00 PM **Closing Night Party after screening**

(drink & live music: Chic Republic Duo)

Full program & more detailed information:

festival web page: iksimafilms.com.au

Tickets are ON SALE @ Dendy Cinemas from Wednesday 18th of April

Tickets can be purchased online with **no booking fees**

(www.dendy.com.au),

over the phone or in person at the Dendy Newtown box office,

261-263 King St.,

Newtown NSW 2042, T: 02 9550 5699

A na závěr jedna smutná zpráva:

Dnes zemřel S. Pellcheck, autor automatických

oprav textů na mobilních telefonech.

Jeho potřeb se bude kopat v úvěry večer.

Chřest jeho pramatce, spi v kladce.

Nemusíš být katolíkem nebo jít ke zpovědi abys ocenil tento příběh.

Na počest jeho 25 leté služby na farnosti a zároveň jeho odchodu do důchodu byla uspořádána slavnostní večeře pro kněze. Vedoucí politik a člen kongregace byl vybrán aby předsedal oslavě a měl před večeří krátký proslov.

Nicméně, opozdil se a kněz se proto rozhodl pronést pár slov, zatímco hosté čekali:

První dojem o této farnosti jsem získal při první zpovědi, kterou jsem zde vyslechl. Pomyslel jsem si tehdy, že jsem byl vyslán do hrozného místa. První člověk, který vstoupil do mé zpovědnice mi řekl, že ukradl televizní přijímač a když jej kvůli tomu vyslychala policie, podařilo se mu z toho vylhat. Ukradl peníze svým rodičům, okrádal svého zaměstnavatele, měl poměr s manželkou svého nadřízeného, při mnoha příležitostech měl sex se 17-letou dcerou svého nadřízeného, bral drogy, měl několik homosexuálních poměrů, několikrát byl zatčen za odhalování se na veřejnosti a nakazil svou švagrovou pohlavní nemocí. Byl jsem šokován, že jeden člověk může způsobit tolik zla. Jak ale ubíhal čas, uvědomil jsem si, že ne všichni lidé zde jsou takoví a nakonec jsem si tuto farnost oblíbil a ocenil skutečnost, že je plná dobrých a milujících lidí.

Právě když kněz dokončil, dostavil se politik, velice se omlouval za to, že se opozdil.

Okamžitě se ujal řečnického pultu a začal svůj proslov:

Nikdy nezapomenu první den, kdy do naší farnosti přivítal nový kněz, řekl politik. Ve skutečnosti, měl jsem tu čest, být prvním člověkem, který k němu šel ke zpovědi.

Ponaučení: Nikdy.....Nikdy.....Nechod' nikam pozdě !!!!!

Doggerland – evropská „Atlantida“?

Aleš Uhlíř NevPes

O legendárním kontinentu Atlantidě je spousta nejrůznějších teorií, které se snaží vnést jasno do záhady trvající víc než 2000 let. U zrodu legendy o velké potopené zemi je vyprávění řeckého filosofa Platóna ze 4. století př.n.l. Platón líčí to, co na své studijní cestě Egyptem zaznamenal řecký státník Solón, kterému egyptští kněží vyprávěli o zemi zmizelé před 9 000 lety v oceánu za Herkulovými sloupy. Solón navštívil Egypt kolem roku 600 př.n.l. Tato legenda tedy klade zánik Atlantidy do doby 11 600 let před současností. Zabývat se nesčetnými teoriemi je nemožné. Knihy věnované řešení této záhady by zaplnily velkou knihovnu. Zmíním pouze dnes již rovněž legendárního Ludvíka Součka.

Ve své knize Velké otazníky vydané roku 1967 (dostal jsem ji před 50 lety k Vánocům a patříla k mým oblíbeným) Ludvík Souček, důkladně se probíraje četnými teoriemi, zmiňuje dle něj „fantastickou myšlenku“. Platónovu popis Atlantidy prý docela dobře odpovídá situace v Severním moři kolem ostrova Helgoland. Ústí zde tři řeky (Labe, Vesera a Emže). S Platónovým popisem Atlantidy souhlasí i červená barva helgolandských skal a na mořském dně u Helgolandu jsou údajně v hloubce 16 metrů zbytky zdí a sloupů. Archeolog Jürgen Spanuth (1907–1998), původní profesí evangelický farář, podnikl z vlastních prostředků a s pomocí sponzorů k Helgolandu výpravu a potápěči z mořského dna vyzvedli kvádry červené, černé a bílé barvy. Tedy kameny stejných barev, ze kterých byl podle Platóna postaven královský palác vládce Atlantidy. A aby tomu čtenáři uvěřili, neopomene důkladný Souček doložit tato fakta velkou podmořskou fotografií sloupů (dokonce s fragmenty soch) pořízenou u Helgolandu.

Na Wikipedii je toho o Jürgenu Spanuthovi v souvislosti s hledáním Atlantidy hodně, ale podmořské fotografie trosek se již nikde neuvádějí. Kdoví, jak k nim známý záhadolog přišel. Podle popisu je na nepřilíš ostré fotografii mořské dno u Helgolandu. Spíš to ale vypadá na nějakou montáž z antických sloupů a soch. Nebo se obrázek v době, kdy Souček na své knize pracoval, objevil někde v tisku a on jej v dobré víře převzal. Nikdo nemohl rozumně předpokládat, že se tam Souček vypraví ověřovat, jak to u Helgolandu pod vodou vypadá. Jako ilustrace knihy klasika záhadologie to jistě obstojí.

Zmínka o Severním moři a Helgolandu, který je podle jedné z nepřeberných teorií o Atlantidě pozůstatkem této potopené země, není náhodná. Již 20 let se v Severním moři provádí systematický archeologický průzkum. Rybáři po staletí nacházeli ve svých sítích kosti, kamenné nástroje, zbraně, rybářské háčky. Moře vyplavovalo podivné věci. V rybářských sítích se ocitaly i mamutí kly a kosti v takové míře, že některé části dna musely být pozůstatky mamutů doslova posety. Například v roce 1931 ve vlečné síti uvízl kus rašeliny, v němž byl umělecky zdobený velký kostěný

hrot harpuny. Později z něj radiokarbonovou metodou datování určili stáří takřka 14 000 let. S rozšiřováním těžby ropy se provádí podrobný průzkum mořského dna. A zjistily se úžasné věci.

Na dně Severního moře byly objeveny pozůstatky rozsáhlé pravěké kultury. Našly se osady na vrších obklopených valy, pařezy stromů, kosti sobů, kamenné nástroje a zbraně, ozdoby (např. náhrdelníky z lastur), hroby a pozůstatky lidí, kteří zde žili. Pro někdejší lidmi obývanou pevninu se vžil název Doggerland podle starého holandského plachetního člunu (dogger), který se používal při lovu tresek. Moře zde není hluboké. Asi 100 km od východního britského pobřeží je v hloubce 15 – 36 metrů písčité plošina nazývaná Dogger Bank – Doggerská lavice. Představovala kdysi vyvýšeninu dnes potopené země. Její rozloha je 17 600 kilometrů čtverečních. Rozloha někdejší pevniny Doggerland byla podstatně větší, téměř 50 000 kilometrů čtverečních. Mořská hloubka je v průměru o 20 metrů větší než na Doggerské lavici. Počet obyvatel, kteří obývali Doggerland, je odhadován na desítky tisíc. Součástí Doggerlandu byl pevninský most spojující britské ostrovy s Evropou. Mořská hladina byla o 110 metrů niž než dnes.

Krajinu Doggerlandu tvořila rovina s mírnými kopci, bažiny, lesnatá údolí a laguny. Lidé se živilo lovem, rybařením a sběrem plodin, jako jsou ořechy a drobné ovoce. Jejich výrobky z kamene a kostí prokazují značnou dovednost.

Největší územní rozsah měl Doggerland před 18 000 lety. Pak jeho pobřeží pomalu ukusovalo moře. Rozloha země však byla stále úctyhodná. Před zhruba 11 000 lety končí doba ledová, taje voda v ledovcích a mořská hladina začíná stoupat. I když se změny neprojevovaly ze dne na den, obyvatelé Doggerlandu si toho jistě všimli. 6 500 let před n.l. pokračující stoupání moře odřízlo od kontinentu jeho někdejší poloostrov a vznikly britské ostrovy. Doggerská lavice byla pevninou ještě 5 000 let před n. l. To tam ale lidé již nežili. Asi 6 200 let před n. l. došlo v Norsku k obrovským sesuvům pobřeží a mohutné tsunami zničily poslední ostrovní výspy a sídliště Doggerlandu. Zůstal po něm jen ostrov Helgoland.

Výzkumem Doggerlandu se zabývají zejména britští badatelé. Dochází se k zajímavým úvahám, které mohou mít vliv na pravěké dějiny Evropy. Od mezolitu, neboli střední doby kamenné, která v Evropě počíná asi 10 000 let př.n.l., se zde střídají nejrůznější kultury. O jejich původu se toho ví velmi málo, uvažuje se, že mohly např. přicházet z Blízkého východu nebo odjinud ze Středomoří. Avšak dosud se nijak nepočítalo s kulturním vlivem těch, kteří přicházeli do Evropy od západu, ze země pohlcované mořem. Podle některých názorů dokládají artefakty nacházené dnes na mořském dně značnou pokročilost obyvatel potopené pevniny. Proto je třeba vážně uvažovat o vlivu Doggerlandu na pravěké dějiny Evropy.

Před dvěma lety byl učiněn objev, který je důkazem toho, že i poté, co pevnina zmizela v moři, si na ni lidé pamatovali. Přišlo se na to díky zvláštnímu druhu pazourku, který se dnes vyskytuje pouze na Helgolandu a byl obyvateli Doggerlandu hojně používán jako kamenná surovina pro výrobu zbraní a nástrojů. Pazourek vznikl před 90 miliony let usazováním křemičitých částí odumřelých organismů ve vodě chudé na kyslík. Působením železa získal výrazné červené zabarvení, které se dá blíže popsat jako červenohnědé.

Na různých místech Evropy, zejména v Německu, Holandsku a Francii, jsou doloženy nálezy nástrojů a zbraní zhotovených bez jakýchkoli pochybností z pazourku, který

podchází z Helgolandu. Na tom by jistě nebylo nic zvláštního, protože Helgoland je výspou zaniklého Doggerlandu a byl spojen s Evropou. Zatím nejvzdálenější nález artefaktu z helgolandského pazourku pochází z místa nedaleko Göttingenu, z Volkmarshausenu vzdáleného od Helgolandu 330 km a je starý víc než 12 000 let. Nedávno byl ale překvapivě pazourek z Helgolandu určen jako surovina nástrojů z konce doby kamenné a počátku doby bronzové. To už – tak jako dnes – z celého Doggerlandu vyčníval nad vodou jen ostrov Helgoland vzdálený od ústí Labe 62 km.

Lidé tedy na ztracenou zemi nezapomněli. Z nám neznámých důvodů podnikali námořní plavbu, aby si přivezli červený pazourek. Praktický význam to mít sotva mohlo. Nouze o pazourek nebyla, vyskytoval se všude hojně, ale jedině ten z Helgolandu byl červený. Můžeme jen spekulovat. Podle některých názorů byla červená barva nástrojů a zbraní ceněna, protože připomínala barvu krve. To se ale nezdá jako příliš pravděpodobné vysvětlení pro tak riskantní podnik, jako je námořní plavba. Většina nálezů artefaktů z helgolandského pazourku byla učiněna na zvláštních místech. Jednou to byl vrcholek výrazné vyvýšeniny v krajině, jindy pramen minerální vody nebo pohřebiště. Vždy nějaké významné místo. Nikdy se nenašel artefakt z helgolandského pazourku, který by byl jen tak někde pohozen. Zřejmě byl významný sám původ červeného pazourku. Byl památkou na ztracený Doggerland, zemi rudých skal, kterou si lidé dokázali po tisíciletí uchovávat v paměti.

Je to ještě čeština?

Libuse Palkova Blog

Do našeho jazyka proniká tolik nových slov, že pokud bychom se díky nějakému stroji času mohli potkat se svým dřívějším já, nedokázali bychom se sami se sebou domluvit a nestačili bychom se divit.

" Zcela rutinně googlujeme, skypujeme, mailujeme, surfujeme po netu, uploadujeme a stahujeme aplikace, remastrujeme, esemeskujeme, chatujeme a blogujeme. Nemít písíčko nebo mobil může jen naprostý debil, bez tabletu a facebooku jste outsider, kdo neví co je instagram nebo twitter, jako by ani nebyl, stejně jako ten, kdo neumí stáhnout fotky z rajčete. Kolik účtů na sociálních sítích dnes máš, tolikrát jsi člověkem. Anebo kolik statusů denně na svůj profil umístíš...dřív byl důležitý hlavně politický profil, dnes je hlavním životním cílem a největším challenge lidí udělat si při každém prdu selfie, best of pak vyvěsit na zeď, a získat co nejvíce lajků a smajlíků od svých followerů. Kdo není online a neumí jezdit na in-line bruslích je nula, stejně jako ten, kdo nemá vlastní webovou stránku, permici do fitka, nějakou tu kěrku nebo piercing. To je snad horší než být trash-youtooper, houmlesák, anorektik, feťák, stalker nebo bulimik.

Anebo když někdo termíny hardware a software zamění za hardporno a softporno. Ikdýž občas to dnes splývá, protože to, co se dnes vidí v reklamních spotech a písničkových videoklipech, by bylo ještě nedávno považováno za porno...

Kapsy máme plné sim karet, v hlavě zase piny od debetních a kreditních karet, protože platit cash je out. Jiný level je bezkontaktní platba či internetové bankovníctví. Současný slovní maglajs se netýká jen technologií, i v oblastech běžného života děláme věci, které kdybych vyprávěla svému dvacetiletému já, vůbec bych nechápala o co go. Dnes například nepřikládáme léčivé náplasti, ale tejpujeme (tape-páska), nekupujeme oblečení ale outfity, nedbáme na vzhled ale na look nebo image, nechodíme do obchodů, ale shoppů, shopping center, outlejtů, second-handů, hypermarketů, megastorů, oblíbený je také teleshopping a E-shoppý I-shoppý. Hlavně nekoupit fake, ale jen original. To je must.

Nechodíme na kurzy nebo školení, ale na workshopy, nejsme pracanti ale workholci, nejsme vyčerpaní, ale máme syndrom burn-our, nejsme váhavci, ale trpíme prokrastinací, umělci nemají dílny nebo výstavní ateliéry ale show- roomy. Jediní kdo je nepotřebuje, jsou sprejeři, street-artisti a outdooroví performeři, ti mají showroom všude openair. V televizi nás nebaví zpěváci a herci, ale showmani, megastar a celebrity z oblasti showbyznisu, sledujeme sitkomy, one-man show, stand-up-comedy, reality show. Remaky jsou v žebříčcích sledovanosti nuber one.

Papapláše nahradili vipáci, o naše vlasy a zevnějšek se nestará kadeřník a kosmetička ale stylista a vizážista, popřípadě vlasoví mágové, kteří jediní vědí, co je IN. Pokud je neposlechnete, jste zcela OUT. Pleťová voda je taky out, lepší je micelární lotion, místo natírání kůže tělovým mlékem aplikujeme bodymilk. Klasické salóny krásy kde jste se mohli nechat vylepšit nahradila beauty-centra, kde vás nevylepší, ale zcela předělají. Hitem je permanentní make-up, lifting, botox, ultrazvukové liposukce a galvanické

žehličky na pleť, detox je spolehlivým evergreenem. Top jsou mezzonitě.

Mění se i profesní složení společnosti-dříve neznámí ajiťáci nebo hackeři jsou dnes velmi početnou skupinou, stejně jako exekutoři či podomní obchodníci zvaní šmejdi, kteří vás svými předraženými faký zcely vyfucking. Klasického holiče nepotkáte-výše zmínění vlasoví mágové a stylisté je zcela převálcovali, maskéry nahradili make-up artisté. Podnikatel byl po revoluci velmi prestižní povolání, dnes je to spíše nadávka. Poslůčky nahradili kurýři, popeláře zas technici v nakládání s odpadem, šlapky nahradily call girls. V této souvislosti se dnes používá i výraz sociální pracovnice, což mi vůči skutečným sociálním pracovnícům připadá dost nespravedlivé.

Ale je to vtípné.

Novinkou jsou třeba kreativci, ožívají téměř vyhynulé vědmy a kartárky, oblíbení jsou koučové a lektori čehokoliv. Sekretářky se změnilly v asistentky, ředitelé v manažery, vedoucí v lídry, hudební skupiny mají své frontmeny, kteří se stávají pro teenagery novodobými bohy. Nebo spíš ikonami a idoly.

Nedávno jsme všichni vyhazovali VHS kazety abychom je nahradili cédečky a ty posléze dývidyčky... no a teď už jen stahujeme, legálně či ilegálně, takže tu máme další současnou profesi - novodobé piráty...

Když kouříme tak cigarety light, colu pijem taky light, dámské vložky máme dokonce ultra light. Ultralighty jsou také letadélka, tak pozor aby se to nepletlo, protože dnes i menstruační vložky mají křídélka. Takže čarodějnice už nepotřebují létat na koštěti... mimochodem nedávno v jedné oblíbené talkshow nějaká dáma tvrdila, že má na čarodějnictví živnostenský list.

Než klasické manželství zijeme radši singl, většina matek otcí svého dítěte neřká manžel ale přítel, populární je také registrované partnerství. Žádný neverending love story, na to není čas. Existence bez handsfree je vyloučená, na hambáč a kapučino chodíme do mekáčů, rosticerií, pizzerií a pubů, hlavně aby tam byla wi-fi free zone a non smoker aerea. Neodpočíváme, ale relaxujeme, letenky nezamlouváme, ale bookuje, nejlépe u low cost společností. Dovolenu kupujeme last moment nebo first minut a zásadně all inclusive, neradíme se, ale konzultujeme, nejčastěji s tetičkou wikipedií nebo strýcem googlem, nemáme znalosti a dovednosti ale know-how (v době nezaměstnanosti je nám ale i to best know-how zcela na hov..).

Hlavní je mít správný životní feeling a self-couching, neztratit self-control a mít všechno vytuněný, vymazlený, vychytaný a právnicky ošetřený.

Na drink chodíme nejradši v době happy hours, abychom ušetřili money, místo inteligentní konverzace se spolusedícími pak čumíme na displeje inteligentních phonů, a pokud už dojde na výměnu informací, tak maximálně o tom, jaké je zde heslo na wikinu, jakou apku kdo má, jakou platformu a nejnovějšího androida, vyčejndžujeme si flashky nebo USB, posíláme multimediální zprávy. Místo večírků pořádáme party, kde posloucháme popík, haus, oldies či elektro, dýdžejové naše uši zásobují různými remaky. Do sebe pak na rautech ládujeme finger food, bagety sendviče, tacos, burritos, hotdogy, churritos, burgery, popcorn, cheescaky, pannacottu. Obsluha bývá nahoře bez, nebo místo oblečení mají slečny na těle body-painting.

Jsme přece světoví.

Veřejnoprávní pohoda

Pavel Chrastina

Česká televize nám na Velký pátek předvedla, že by dokázala vyrobit pohodové a neirituující vysílání, kdyby ovšem jen trochu chtěla. Dokonce i předpovědi počasí měla mírumilovně. Pečlivě vybranou a namnoze manipulativní dokumentární tvorbu konečně nahradily zajímavé záznamy o uměleckých řemeslech, kulturní minulosti, a vůbec o starých velikonočních zvycích, jež nám připomněly, že jsme už více než tisíc let křesťanským národem, který civilizovala židovsko-křesťanská kultura a její tradice.

Když jsem zadumán sledoval tuto televizní proměnu, přišlo mi na mysl, jestli to náhodou není celé tím, že několik militantních hostitelů pořadu (nepřesně moderátorů) výrazně levicově liberálního zaměření dostalo od šéfu na svátky „zasloužené“ volno. Bingo? Nikoli. Abych je náhodou nepřechválil, na takové ČT24 to po večerních zprávách zase všechno probíhalo úplně postaru. Václav Moravec volno nedostal.

Ve středu 28. března jsem později odpoledne naprostou náhodou vyslechl na ČRo Plus rozhovor Michaela Rozsypala s naším novým velvyslancem v USA Hynkem

Kmoníčkem. Tématem měly být vztahy České republiky a Spojených států, jenže zmíněný redaktor se ze všech sil a pod různými záminkami snažil vypáčit z pana velvyslance výroky, které ovšem měly být úzce spjaty s hodnocením našich výsostně vnitropolitických sporů a problémů. Účel byl celkem průhledný, získat nějakou „municí“ proti prezidentu Zemanovi. **Šlo to až tak daleko, že zazněla i věta: „Pane redaktore, já vím, k čemu mě chcete dotlačit, jenže k tomu mě nedotlačíte.“ A šéf naší americké ambasády mu začal každou svou odpověď jako malému klukovi vysvětlovat, že jako exponovaný diplomat dobře ví, která vyjádření mu přísluší a která ne.** Bylo to všechno tak neočekávané a zajímavé, že jsem seděl ještě deset minut v právě zaparkovaném autě, jen abych si ten neobyčejný rozhlasový koncert mohl doposlechnout. Když ambasador Kmoníček končil větou „A pane redaktore, doufám, že příště to bude o mezinárodních vztazích“, tak jsem v duchu řval nadšením, pardon tleskal, jak se to na koncertě sluší. Tak se s nimi musí.

Jak by řekl staříčkový pan profesor Jakub Horn: „Jaké z toho plyne poučení?“ On to byl obrozenec a říkali mu „čistitel jazyka českého“, jen abyste věděli. Média, která přináší názor jen jedné části názorového spektra, nedělají ani v nejmenším to, co mají správně dělat – především informovat. Taková média informace pouze zamlžují a nutí nás, abychom si je hledali kdekoli jinde, jenom ne u nich.

V každém případě je vidět, že nedávná kritika činnosti „veřejnoprávníků“ ze všech možných stran zabírá a oni začínají být o něco méně arogantní a zpupní než v nedávné minulosti. Ovšem otázka, zda jde čistě o pud sebezáchovy anebo o skutečný obrat k poněkud lepšímu, zde stále zůstává. Jsou totiž demokratické země, o kterých nelze pochybovat, že demokratické jsou, kde žádná veřejnoprávní mediální služba neexistuje, protože vůdci těch zemí moudře usoudili, že je zbytečná.

A pokud jste náhodou také dostali internetovou poštu obrázek televizní antény na střeše domku s textem „Pravda začíná tam, kde končí signál České televize“, tak vezte, že ačkoli by se to lehce dalo ověřit hned několika nezávislými zdroji, nebude ta zpráva tak docela bez chyby. Pravda totiž začíná úplně někde jinde, ono je to celé o profesní morálce těch, kteří se šířením informací zabývají, a zejména o morálce těch, kteří se zpravodajstvím živí.

Vydavatel: *Pana velvyslance H. Kmoníčka znám osobně, přestože byl, bohužel, jen velmi krátkou dobu velvyslancem se sídlem v Canbeře od 17 května 2011 – 20 března 2013.*

Je velice chytrý, diplomatický a nejen, že se nenechá zblbnout, ale odpovídá a vystupuje velice inteligentně a šarmantě. To by byl president, kterého bych Česku přál! Je to jeden z mála lidí, kterých si hluboce vážím pro to, co umí!

Co se v jeho profesní kariéře, kterou zde uvádím, nepíše, je to, že je vynikající vyjednavač čili „negotiator“. Mnohokrát vyjednával, a to velice úspěšně, s únosci nebo cizími vládami či státními orgány, které uvěznil české občany, například entomology na Novém Zélandě nebo v Indii.

Profesní kariéra pana Hynka Kmoníčka

Do roku 1991 Hynek Kmoníček působil jako koncertní hráč na klasickou kytaru a učil na lidové škole umění

V letech 1992–1994 byl zaměstnán jako asistent na univerzitě v Pardubicích

Od roku 1995 pracuje na Ministerstvu zahraničních věcí České republiky, zpočátku na odboru Blízkého východu a Afriky jako teritoriální rada pro země Perského zálivu a rada pro Izrael a Palestinu, v letech 1997 až 1999 jako ředitel odboru.

V roce 1999 pracoval jako vrchní ředitel sekce Asie, Afriky a Ameriky. V letech 1999–2001 zastával funkci náměstka ministra se specializací na mimoevropské země. V období 2001–2006 byl velvyslancem České republiky při OSN v New Yorku a mezi roky 2006–2009 pak velvyslancem České republiky v Indii, Bangladéši, Nepálu, na Maledivách a na Srí Lance.

Od roku 2009 do července 2010 byl náměstkem ministra zahraničních věcí pro otázky právní a konzulární a aktuální politické otázky. Z postu náměstka byl pro členství v ČSSD odvolán ministrem Karlem Schwarzenbergem 13. července 2010, v první den jeho nástupu do ministerské funkce. Ministr Schwarzenberg následně Kmoníčka nominoval na post velvyslance v Austrálii. Dle novináře Martina Schabua měl Schwarzenberg z Kmoníčka obavy a rozhodl se ho proto vyslat do vzdálené Austrálie.

Do funkce ředitele zahraničního odboru prezidentské kanceláře jej prezident Miloš Zeman jmenoval 28. března 2013. Jedním z prvních Kmoníčkových úkolů v nové funkci bylo mediovat spory mezi Hradem a Ministerstvem zahraničních věcí ohledně jmenování velvyslanců.

Na konci roku 2015 jej česká vláda schválila jako velvyslance ČR v USA. Během své návštěvy USA v září 2016 pak prezident Miloš Zeman Kmoníčka oproti zvyklostem představil jako nového velvyslance (běžně se jméno zveřejňuje až poté, co ho přijme hostitelská země). Dne 1. března 2017 byla Kancelář prezidenta republiky informována, že mu byl udělen agrément (tj. souhlas hostitelské země). I nadále však bude působit jako zahraničněpolitický poradce prezidenta republiky. O dva týdny později skončil ve funkci ředitele Odboru zahraničního Kanceláře prezidenta republiky a odletěl do USA. Dne 24. dubna 2017 předal pověřovací listiny americkému prezidentovi Donaldu Trumpovi, oficiálně tak začala jeho diplomatická mise.

Na Stream.cz se vrátí oblíbený pořad z Austrálie! Cizinci budou opět ochutnávat české jídlo.

Populární pořad Jak nás vidí svět, který v loňském roce uvedla internetová televize Stream.cz, se dočká pokračování. V pořadí třetí série se bude již natáčet v Austrálské Sydney. Režie se i tentokrát ujala česká režisérka Ivanna Benešová a její produkční společnost Orange TV.

Cizinci poprvé ochutnávají svíčkovou a šklebí se na knedlíky. Cizinci hodnotí český alkohol a chválí především Tuzemák. Zahraniční studenti hledají Českou republiku na mapě, jistá Asiatka se naší zemí pokouší marně najít v Jižní Americe. Japonec čte česky. A mnoho dalších nezvyklých příhod přinesl v loňském roce internetový seriál Jak nás vidí svět. Všechny jeho čtyřadvacet dílů se natáčelo v Sydney, částečně ve studiu v Chippendale, částečně v hospodě Tommy's Beer Cafe.

Seriál se stal na internetu populárním a vidělo ho přes čtyři miliony diváků. Snad i proto se vedení internetové televize rozhodlo, že vznikne další řada. První klapka padla už ve středu 18. dubna, tradičně v české hospodě v Sydney, tentokrát nad ochutnávkou plněných paprik. A další tradiční pokrmy na sebe nenechají dlouho čekat.

„Přes naši facebookovou stránku zůstáváme v kontaktu s fanoušky pořadu a komunikujeme s nimi. Některé díly si diváci vyloženě vyžádali. Tak například vznikl nápad na ochutnávku v prvním díle třetí série, kde servírujeme plněné papriky,“ vysvětluje autorka projektu Ivanna Benešová. Zároveň dodává, že i tentokrát bude šest dílů postavených na ochutnávkách pokrmů a šest dílů na kulturní téma, což prakticky znamená, že v těchto dílech cizinci hodnotí jiné české atributy, nikoli jídlo. Stream.cz přinese nové díly seriálu začátkem letošní zimy.

Zde lze koupit alkohol z Čech, Slovenska
Maďarska, Polska
ZA ROZUMNOU CENU !!!!!

**Becherovka, Rum, Fernet,
Griotka, Česká piva**
Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel
Monday – Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-
15.00
Goulburn Wines & Spirits
9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459
email sales@goulburnwines.com.au

Napříč Austrálií stopem - zhodnocení cesty a troška statistiky

Pavel Žilka

Někteří z vás sledovali moji stopařskou cestu z Perthu do Sydney a slíbil jsem, že sepišu zhodnocení a připravím trochu statistiky. Tady to tedy je.

V Austrálii jsem byl mnohokrát s klienty cestovky jako průvodce, s

kamarády a rodinou. Cílem tedy nebylo poznávat různá místa, ale spíš zdolat tuto velkou zemi stopem, který mne vždy bavil a poznat Australany a taky Čechoslováky, kteří tu žijí. Toto se beze zbytku povedlo!

Stopování v Austrálii není problém! Jde to dobře, záleží hlavně na provozu. V Západní Austrálii jsem déle čekal (nejvíc 3 hodiny), ale pak jsem jel velké trasy (nejvíc 1250 km přes Nullarborskou pláň). Na východě ve Victorii a NSW to šlo rychle a až na jedno místo v lesích před Edenem jsem nikde nečekal moc dlouho, obvykle 1 -10 minut.

Zastavovali mi většinou jednotlivci a často měli jen jedno místo, protože vezli různé věci. Asi by se dalo stopovat i v páru, ale dva chlapi by to měli opravdu těžké. Samotná holka naopak snazší, ale to nedoporučuji nikde.

Vedle Australanů mě vzali i cizinci, kteří tu dlouhodobě žijí nebo turisté (Američani, Izraelci, Korejci). Čtyřikrát jsem jel se samotnou ženskou. Neberou řidiči nákladáků, kteří jezdí rychle a mají to zakázané od šéfu. Mě vzal jednou velký truck s asfaltem (vyjížděl z pumpy) a dvakrát menší nákladák.

Ikdyž je občas minimální provoz a situace se zdá zoufalá, tak nakonec něco jede. Možná se vyplatí přivstat si, protože na delší trasy ve WA vyjíždí lidi brzy.

Baťoh, česká vlajka a vůbec vzhled turistů vzbuzuje důvěru. Doporučuji světlé věci a úsměv na tváři. To zabírá.

Místa na stopování je vždy dost. Jezdil jsem od městečka k dalšímu. Většinou jsem stál na konci vesnice či města nedaleko benzínky, kde se dodržuje rychlost 50 km a tak mají lidi dost času na rozmyšlenou. Mimo bláznivé Francouzky, která cestuje po Austrálii asi rok a půl, jsem dalšího stopaře nepotkal.

Jak jsem spal? Ze 13 nocí jsem spal 6 krát zdarma: 4 krát u krajanů, jednou na pláži u Euckly a jednou na dvorku u Pippy v karavanu. Ze 7 placených noclehů jsem dvakrát spal v hostelu za 43 a 54 AUD za vlastní pokoj a 5 krát v caravanu parku, kde mě místo pro stan stálo od 15 do 30 AUD. Ani jednou mi nepršelo! Tedy jednou ano, když jsem zrovna jel. Neměl jsem nic proti dešti.

Lidi? Prostě skvělí! Jak Australani, tak i Češi a Slováci, které jsem potkal. Všem, kteří mi pomohli, znovu děkuji za nocleh, svezení (dva si mě našli) a prima posezení v Adelaide, Melbourne a Sydney. Do auta si vás nevezme žádný blbec. Lidi se chtěli bavit. A to, že jedu z Perthu do Sydney, kde někteří nebyli za celý život, je nadchlo. A Ivan Milat je našťásti ještě zavřený. Neměl jsem žádnou obavu, ale je fakt, že na zabítí kohokoliv a zahrabání v outbacku je Austrálie ideální. Blázní se najdou všude, to by člověk nemohl dělat nic, nejen stopovat.

Komunikace a internet: trochu problém, protože pokrytí outbacku je bídné. Koupil jsem si kartu od Telstry, která jediná funguje a to jen blízko městeček. Ted mluvím o WA a SA. Východ už je pokrytý. Stáhl jsem si offline mapu Austrálie, což je super a jinak jsem jel jen s jednou free mapou na listu papíru z hostelu. V pohodě. Wifi bylo občas v kempu, v obchodních centrech a u mekáče.

Má stopování v Austrálii smysl? Pro normální kratší poznávání je nevhodné. Když má člověk měsíc a chce opravdu vidět národní parky, tak stopem to nejde. Jsou tu velké vzdálenosti, odbočky do národních parků jsou dlouhé a s baťohem na zádech se nedají chodit velké štreky. Taky ta samota a delší čekání není pro každého. A tahat si jídlo na více dní taky moc nejde.

Když by měl člověk hodně času (jako stopařka Delfi), omezený rozpočet (Delfi měla 10 AUD/den) a nikoho, kdo by s ním jel, tak se dá Austrálie projet za pár korun. Ale je to namáhavé a "normální" člověk si to neužije. Spát pořád v roští, mýt se každé tři dny a tahat 20 kilo na zádech není moc zábava.

Pro pohodlné cestování doporučuji sehnat k sobě další tři lidi, pronajmout si auto (při kratší cestě do 1-2 měsíců) nebo si ho koupit při delším pobytu a vyrazit. Benzín stál od 1,2 do 1,9 AUD za litr, spát se dá občas v caravanu parku, kde jsou sprchy, bazény, grily a prádelny (kempovací místo stojí

při 4 osobách od 30 do 50 AUD) a občas v přírodě zdarma (Delfi používala www.wikicamps.com.au).

Nakoupit se dá levně v Aldi nebo Woolworths, vařit se dá na vařiči a nemusí se nic tahat. Jinak všude je spousta motelů a hotelů, v caravan parcích jsou pro rodiny ideální chatičky.

Co jsem měl sebou? Baťoh 45 litrů a příruční tašku na jídlo. Stan (speciální lehký jen 600 gramů), karimatku taky 600 gramů a slabší spacák. Dlouhé kalhoty (do letadla a na večer), šortky, sandály, jednu lehkou mikinu, pár triček, plavky (nepoužil jsem), prádlo, čepici, sluneční brýle, baterku, nůž, vidličku a lžičku plus malý plastový talířek, mobil s nabíječkou do auta i normální + power banku (telefon se strašně rychle vybíjí), vlajku, fix na cedule (napsal jsem jen asi tři), opalovací krém a hygienické potřeby. GPS lokátor od firmy GPS Dozor.

Celkem jsem měl cca 10-11 kg, plus v příruční tašce jídlo na den (chleba, tuňákové konzervy - v ČR jsem je v životě nejedl, nějaký sýr či salám, když se to dalo koupit a ten den sníst, banány, jablka + lahev či dvě vody). Každý den jsem měl možnost něco dokoupit v obchodech a na pumpách a taky jsem si dal občas fast food, který nemusím. Spíš jsem si koupil maso na steak a v kempu si ho upekl na BBQ. Když jsem narazil na bottle store, tak jsem si koupil dvě plechovky, večer jsem si zašel na pivo do hospody, když bylo kam.

Kolik mě to celé stálo? Docela málo! Za letenku s Emirates do Perthu a zpět ze Sydney jsem platil 26850 Kč, na místě jsem utratil 750 AUD (cca 12300 Kč), celkem tedy 39250 za vše. To není špatné za dva týdny.

Utratil jsem:

202 AUD za ubytování

124 AUD za pivo (plechovky, několik piv v hospodě a karton piva na grilování v Sydney)

238 AUD za jídlo (z obchodu či fast food)

60 AUD jsem dal na benzín Lukasovi, který mě vezl 2 dny (nic nechtěl!)

30 AUD stála simka od Telstry (8GB plus volné volání a sms) + zbytek za jízdenky MHD a nějaké drobnosti (dárky do ČR nepočítám)

Statistika stopu:

Ujel jsem 5239 km (díky zajiždce do Lavertonu)

Jel jsem celkem 39 auty

Průměrná délka stopu je 134 km

Čekal jsem celkem 21 hodin 54 minut

Průměrná délka čekání je 33 minut

Nejdélší čekání bylo v Leonore do Lavertonu - 3 hodiny a 3 minuty

Několikrát mě vzalo první auto, 14 krát jsem odjel do 5 minut

Nejdélší úsek za den byl z Adelaide do Melbourne 727 km

Průměrně jsem denně ujel 476 km, ale mohl jsem více, protože jsem to často zabalil okolo 15.00

Nejdříve jsem byl na silnici okolo 5:45, nejpозději jsem dojel do Melbourne okolo 20.30

Hravý důchodce

Médii v Česku proběhla vloni zpráva o jednom nenakupujícím důchodci v supermarketu. Tisk to popsal následovně - titulek zněl „**Když 72letý muž neztrácí hravost ani ve vyšším věku...**“

a podtitulek byl „**Proč zakazují vstup panu Novákovi do supermarketu?**“

Ve zprávě je napsáno, že níže uvedený seznam přestupků zachycených bezpečnostními kamerami nepomohl a na výzvy a napomenutí zaměstnanců supermarketu reagoval pan Novák slovy:

„*Pokud tu moje žena nakupuje a nutí mě, abych tu byl také, tak já se tady ty dvě hodiny strašně nudím!*“

Za posledních šest měsíců jej přistihli při této činnosti:

8. ledna - vzal z regálu 25 balení kondomů a náhodně je vkládal do nákupních vozíků jiným nakupujícím, když se na něj nedívali...

16. ledna - nastavil všechny budíky v oddělení domácích potřeb tak, aby zvonily jeden po druhém v pětiminutových intervalech...

2. února - rajčatovým džusem udělal dlouhou a tenkou čáru na podlaze směrem k dámským toaletám...

19. února - přistupoval k prodavačkám různých oddělení, oficiálním tónem jim řekl: „Kód 3!“ a sledoval, jak prodavačky panikaří...

2. března - přišel k pultu Služby zákazníkům a trval na tom, že si chce koupit krabičku lentilek na půlroční splátky...

21. března - přesouval nápisy „Pozor, mokrá podlaha!“ do té části supermarketu, kde byly na podlaze koberec ...

5. dubna - kdykoliv se ho nějaký zaměstnanec zeptal, zda nepotřebuje pomoc, tak se nahlas rozplakal a křičel: „Proč mě lidé nenecháte na pokoji?!“

24. dubna - našel si nevysoko upevněnou bezpečnostní kameru, zblízka se do ní upřeně díval, pak se vrtal v nose nebo si zápalkou čistil zuby...

2. května - u pultu se sportovními zbraněmi se zeptal prodavače, zda neví, kde si může koupit antidepressivní tablety, pokud se rozhodne koupit si nějakou zbraň...

18. května - schovával se mezi věšáky s oděvy a na lidi, kteří se probírali zbožím a objevili ho, vykřikoval: „Kup si mě! Dnes jsem se slevou!“

4. června - vždy, když se ozvalo hlášení z reproduktoru, dřepil si a schoulil se. Také při tom křičel: „Ne! Ne! Už zase ty hlasy!“

28. června - vešel vícekrát do libovolné zkušební kabinky, zatáhl závěs, chvíli počkal a začal vykřikovat: „Haló! Není tu toaletní papír, přineste mi ho někdo!“

7. července - v oddělení bicyklů sebral z regálu gumový klakson a strašil nic netušící nakupující, když jim zatroubil znenadání za zády...

27. července - náhodně vybíral lidem zboží z nákupního vozíku a se slovy „To byl poslední kus v nabídce a já ho dnes velmi potřebuji“ spěchal směrem k pokladnám. Tam se mu ještě podařilo dostat prodavačku dotazem, zda berou karty, a pak jí nabídl kulovou desítku...

Váleční šílenci

Václav Klaus ml.

Včera 14.dubna, v sobotu ráno jsme stáli na prahu globální války. Ted' (v neděli večer) to vypadá, že ještě má smysl psát nějaké komentáře na pondělí. Ale co bude zítra, nikdo neví.

Abych to shrnul. Naprosto odsuzuji roli bývalého „svobodného světa“, jakou sehrává na Blízkém východě v posledních letech. Sobotní raketové údery však definitivně přestavěly hodnoty dobro vs. zlo v tomto konfliktu. A zatáhly celý svět na kraj války.

Nejsem pacifista jako Ernest Hemingway, přesto jsem si na jeho slova vzpomněl: „**Věřím, že všichni ti, kteří těží z války a přispívají k jejímu vzniku, by měli být zastřeleni hned první den občany své země.**“

Všichni jsme před lety v televizi viděli a slyšeli o jasných důkazech, jak Irák disponuje zbraněmi hromadného ničení. Vznikla z toho vleklá válka, rozvrat několika zemí, masové vraždění, migrace do Evropy a vše možné. Žádné takové zbraně v Iráku vůbec nebyly.

Ted' nějací Syřané zabili jiné Syřany (předtím se tam zabíjeli několik let masově). Neví se ještě přesně kdo a proč. Ale demokratické země obratem vyšlou rakety, aby pozabíjely zase jiné Syřany?

Situace v Sýrii je strašná. Na severu země zcela bez skrupulí operuje turecká armáda a likviduje Kurdy. Reakce západního světa – nula. Půlka Sýrie byla pod nadvládou „opozičních skupin“ – často vyzbrojovaných a podporovaných Západem. Záběry z hromadného řezání hlav křesťanů a jiných a ničení tisíciletých památek na tomto území obléhaly svět. Nepřehledný chaos v řadě oblastí země, masové vraždění, etnické čistky, utrpení dětí, otroctví žen...

Víte, když chcete páchat dobro a vyvážet demokracii vojenskou silou – musíte tam poslat vlastní vojáky. Aby převzali kontrolu nad oblastí a pomohli demokratům chopit se vlády. Ovšem místní normální obyvatelstvo to musí chtít. Jako třeba Němci na konci války.

Tisíce vašich vojáků tam budou umírat, což si doma budete muset obhájit. Dobro a zlo musí být proto jasné a burcující. Jenom shazovat bomby z bezpilotních letadel a vystřelovat rakety z nějakých lodí sto kilometrů daleko – tím žádné dobro ani demokracie nevznikne, jen zabijete lidi a vytvoříte chaos.

V oblasti se kříží zájmy Turecka, Íránu, Ruska, Izraele, bohatých ropných států, kdekoho.

Píšu to nerad, ale kdyby Rusko bylo stejně bojechtivé a šílené a v sobotu reagovalo sestřelováním raket a likvidováním jejich odpalů, už jste si třeba tento článek taky nečetli.

Část amerického establishmentu se nijak netají ambicí eskalovat vztahy ve světě několik let. Zvolení Donalda Trumpa vypadalo na uklidnění těchto neokonzervativců, ale realitou je, že jeho pozice je slabá. Mediálně obklíčen, vyšetřován za vše možné, bez politických spojenců. Kdyby vládla Clintonová – tak už asi válka reálně zuří, takhle se ale také uklidňovat moc nemůžeme.

A komentovat české hlupáky, kteří nad tímto vývojem jášají a obhajují ho (všichni stejně) prefabrikovanými formulacemi? Spousta z nich si to ani v koutku duše nemyslí, jsou jen konformní a bojí se říkat něco jiného.

Hemingway: „*Dávejte si pozor, co předstíráte, neboť se tím časem stanete.*“

Evropa "All Inclusive": Pochopení současné migrační krize

napsal Václav Klaus 10. dubna 2018

"Multikulturalismus a ideologie human-rightismu podporují myšlenku, že migrace je lidským právem a že právo na migraci vede k dalším právním a nárokům, včetně sociálních dávek pro migranty." - uvedli ve své knize "Stěhování národů, s.r.o." bývalý český prezident Václav Klaus a ekonom Jiří Weigl.

"Evropa je oslabována levicovou utopií, která se snaží přeměnit kontinent, který byl kdysi hrdý na svou minulost, do neschopného solidaristického stavu, přeměňujícího své obyvatele z občanů na závislé klienty." - Václav Klaus.

"Existuje spousta argumentů naznačujících, že současná migrační krize je spojena s postdemokratickým charakterem EU, že je vedlejším produktem už dávno existující evropské krize, systémových chyb a mylných představ o evropských politikách, zakomponovaných defektů institucionálního uspořádání EU a ideologického zmatku s předsudky evropských multikulturních politických elit." - Václav Klaus.

Kniha Stěhování národů, s.r.o.: Stručný manuál k pochopení současné migrační krize (s anglickým názvem Europe All Inclusive: A Brief Guide to Understanding the Current Migration Crisis) bývalého českého prezidenta Václava Klause, se spoluautorstvím arabsky mluvícího ekonomů Jiřího Weigla, byla již přeložena do šesti jazyků a nedávno byla vydaná maďarskou Századvég School of Politics Foundation, která je napojena na think tank Századvég, který je blízký politické straně FIDESZ, vedené maďarským premiérem Viktorom Orbánem. V knize autoři pší:

"To, co dnes vidíme, je také zásadní výzvou o budoucnost Evropy... a zejména její "integrování" část je plná pokrytectví, pseudo-humanismu a dalších pochybných konceptů. [Když] nejnebezpečnější z nich jsou v současné době módní, a nakonec sebevražedné, ideologie multikulturalismu a human-rightismu... Tyto ideologie podporují myšlenku, že migrace je lidským právem a že právo na migraci vede k dalším právním a nárokům včetně sociálních dávek pro migranty. Evropa je oslabována levicovou utopií, která se snaží přeměnit kontinent, který byl kdysi hrdý na svou minulost, do neschopného solidaristického stavu, přeměňujícího své obyvatele z občanů na závislé klienty."

Následující text jsou výňatky z projevu "Je naše členství v EU skutečné požehnání?", který přednesl Václav Klaus na Korvínově univerzitě v Budapešti dne 22. února 2018:

Přijel jsem do Budapešti, abych se zúčastnil uvedení na trh knihy o aktuální masové migraci do Evropy. Její formální uvedení se uskutečnilo včera v Maďarské akademii věd.

Naším cílem při psaní knihy bylo přispět k vyvrácení falešných a zavádějících interpretací současné evropské migrační krize, které jsou podporovány a propagovány evropskými politickými a intelektuálními elitami s jejich progresivistickými, multikulturními, politicky korektními názory a postoji. Jejich uvažování je založeno na neudržitelném předpokladu, že masová migrace je pozitivním společenským jevem. S tím silně nesouhlasíme. Není to pozitivní jev - destabilizuje Evropu a ohrožuje rozvíjení klidu a míru v jednotlivých evropských zemích.

Historie nás učí, že jakákoli masová migrace vytváří značné kulturní, společenské a politické konflikty, šoky a napětí. Její náklady byly vždy mnohem vyšší než její přínosy. Vidíme to v dnešní době také v Evropě. Náklady, které s ním souvisí, jsou vysoké a viditelné a - abychom byli upřímní - nemohli jsme najít žádné výhody. Je zřejmé, že Evropa nepotřebuje jakoukoli masovou migraci.

Jsmo si vědomi specifik týkajících se současné masové migrace, maďarského postoje, který je výsledkem odvážného – a v Evropě jedinečného a izolovaného – postoje premiéra Orbána. Ujišťujeme Vás, že jeho názory jsou v České republice velmi podporovány. Jsem rád, že mohu říct, že můj názor je velmi podobný názorům premiéra Orbána.

Existuje spousta argumentů, které naznačují, že současná migrační krize je spojena s postdemokratickým charakterem EU, že je vedlejším produktem již existující evropské krize; systémových chyb a mylných představ o evropských politikách, zakomponovaných defektů institucionálního uspořádání EU a ideologického zmatku s předsudky evropských multikulturních politických elit.

Moje kritika je založena na skutečnosti, že jsme díky našemu členství v EU znovu řízení ze zahraničí a že naše svrchovanost je opět značně omezená.

Podstata mé polemiky s opatřeními EU je založena na kritice negativních efektů z ambic ekonomicky centralizovat a nadměrně sjednocovat evropský kontinent. Je také založena na kritice těch, kteří podceňují negativní důsledky nedemokratického potlačení národních států ve prospěch celoevropského řízení.

V komunistickém období byl náš sen stát se svobodnými občany, nejen obyvateli našich nesvobodných států. Pokud jde o masovou migraci, tak se otázka občanství opět stala zásadní. Občanství odráží, že člověk patří ke konkrétní politické komunitě. Rozhodně jsem nesouhlasil s dobře známým a často citovaným prohlášením prezidenta Obamy, když slavně oznámil, že je "občanem světa". Evropské politické elity podobně říkají, že jsou občany Evropy. Je však nemožné stát se občanem Evropy. Evropa není politická komunita. Člověk může být pouze obyvatelem Evropy.

Chci žít v Evropě, kde je méně EU a více národních států. Současná evropská ideologie (nazývám ji "evropeismus") systematicky podkopává tradiční historicky osvědčené stavební prvky evropské společnosti: národní stát, rodinu, člověka.

Jsem velmi rád za otevřenější evropské společnosti. Čehož bylo dosaženo v první fázi procesu evropské integrace (v době EHS a ES). Jsem však velmi kritický k rostoucí byrokratické centralizaci, trvale rostoucím předpisům, které potlačují lidskou činnost a způsobují frustrující de-demokratizaci, což je spojeno s druhou fází evropského integračního procesu (s dobou EU), s evropskou unifikací. Pokud to shrnu, tak naše členství v takovémto subjektu je velmi smíšeným pozhánáním. Měli bychom mít odvahu říct to nahlas.

Václav Klaus je bývalý prezident a bývalý premiér ČR a autor více než 40 knih, včetně Stěhování národů, s.r.o.: Stručný manuál k pochopení současné migrační krize (2015), Modrá, nikoli zelená planeta: Co je ohroženo: klima, nebo svoboda? (2007) a Renaissance: The Rebirth of Liberty in the Heart of Europe (1997). Projev byl zkrácen Josefem Zbořilem a je zde uveden s laskavým svolením autora.

SOUKROMÝ NÁZOR AUSTRALSKÉHO PENZISTY na článek Václava Klause : "POCHOPENÍ SOUČASNÉ MIGRAČNÍ KRIZE"

Nikdy jsem se netajil svým záporným názorem na svého dlouholetého spolužáka v obecné a střední škole - Václava Klause, kterého jsem naposledy viděl v roce 1956, když jsme oba končili Střední školu.. Tehdy, v padesátých letech minulého století bylo přátelství ve škole ohraničeno nepsaně, ale jasně rodinami, tedy jedni měli rodiče v KSČ, ti druhí tátu ve vězení. Jedni žáci s pionýrskými šátky a v modrých košilích byli aktivisty a jezdili do Artěku na Krym, ti druhí jezdili do lesů jako utajení skauti a trampové, ano byly to nepsané, ale jasné rozdíly výchovy, rodinných názorů a tradic i tím daných následků. Plynuly roky a osudy nás všech - jednotlivců, ani politický život v republice nezůstal stejný. Přišla Sovětská okupace 1968 a po ní emigrace do Svobodného Světa, ubíhaly další roky, rozdílné pro každého z nás, pak přišel Samet a s ním i otevření klece pro všechny. Když jsem v mediích slyšel a četl o československém politikovi Václavu Klausovi, můj okamžitý názor byl záporný. Jak plynul čas, stal se Ministerským Předsedou, později i 2. Presidentem České republiky, úspěšným i neoblíbeným (podle toho, s kým hovoříte) a můj názor na V.K. byl stále záporný. Ano, je to člověk chytrý, vzdělaný a schopný (či spíše všehochopný), ale držím se jednoho historického hesla - "Dejme císaři, co je císařova a Bohu, co je boží!", tedy přez můj záporný, už z dětství vžitý pohled, jsem v debatách s kamarády i v tisku uváděl i pozitivní V.K. ! A byla hned tři ! První byla jeho nedůvěra k

evoluci EU (Evropské Unie), která se začala pomalu radikalizovat a měnit z původního hospodářského a prospěšného EHS v silný moloch, do jehož vedení jak v Bruselu, tak Strasburku se dostali levicovní "revolucionáři" a příživníci, kteří si začali upevnovat moc tak, že začala připomínat podmínky v komunistickém RVHP, zvláště pro ty menší a novější členy. To Klaus, jako ekonom a politik viděl dříve nežli mnozí, ale byl přehlasován zákonem Parlamentu či Senátu. Jako druhé plus mu přičítám jako finančníkovi, zachování České koruny, jako měny České republiky a nepřistoupení na měnu Euro ! Za třetí plus považuji jeho stálý, i když DonQuichotský boj proti idiotské světové teorii o "Světovém Oteplování" a vině lidstva za to ! Pokud vím, Václav Klaus na těchto třech názorech setrvává a přeže všechny jeho známý narcismus a nafoukanost, tyto tři názorové body ho v mých očích staví na stupeň ekonomů, politiků a státníků ! Když jsem teď dostal od pana Wratislava, vydavatele "Novin" v Sydney tento zmíněný článek, považuji za nutné přidat tento názor Václava Klause k těm předešlým, se kterými souhlasím a vážím si jich ! Psáno 12. dubna 2018. Sven F. REHULKA - Miranda NSW

Pásmo Gazy: Palestínští civilisté prostě nosí běžně u sebe samopal

Jiří X. Doležal Reflex

Velký pátek letošních Velikonoc přinesl jedny z největších demonstrací Palestinců z pásma Gazy za poslední léta. Zahynulo šestnáct, možná sedmnáct Palestinců. OSN i media volají po vyšetření události, a v zduchu letají termíny jako „civilní oběti“. Je to celé trochu jinak.

Velikonoční pátek se v pásmu Gazy odehrál ve velkolepém stylu. Zatímco běžně muslimové velikonoce neslaví, letos se rozhodli uspořádat velikonoční merendu. Gaza je za plotem - ten postavili Izraelci poté, co se z pásma Gazy dlouhá léta vynořovali sebevražední útočníci Hamásu a odpalovali se v izraelských autobusech. A právě u toho plotu oslavili Palestinci letošní svátky vzkříšení Krista. V pátek se u plotu sešlo asi třicet tisíc demonstrantů, kteří zapalovali pneumatiky a házeli na izraelské vojáky, kteří plot bránili z druhé strany, kameny. Chybělo málo, a prorazili by plot chránící Izrael.

Hrůza civilních obětí

Izraelci nasadili jednak běžné prostředky na rozhánění demonstrací - slzný plyn - ale také snipery, kteří páli na organizátory násilí. Výsledkem je šestnáct, podle některých zdrojů i sedmnáct obětí. A asi 1 400 zraněných - z čehož se většina nadýchala slzného plynu. Svět okamžitě zareagoval. Generální tajemník OSN António Guterres požaduje nezávislé a transparentní vyšetřování pátečních střetů. „Vyzval zainteresované osoby, aby předešly jakékoli činnosti, jež by mohla způsobit další oběti, a zejména aby se vystříhaly opatření, která by mohla ohrozit civilisty,“ sdělil mluvčí OSN Farhan Haq.

„V následujících dnech se může situace vyostřit“, konstatoval tajemník pro politické záležitosti OSN Tayeb Brook Zerihoun. „Izrael musí dodržovat své závazky vyplývající z mezinárodních lidských práv a humanitárního práva. Smrtící zbraně by se měly používat jen v krajním případě, pokud si to vyžádá oběti, věc by měla být vyšetřena.“ V pátek se také na popud Kuvajtu sešla Rada bezpečnosti OSN, a palestínský vyslanec při OSN Rijád Mansúr nazval události „ohavným masakrem.“

Typický palestínský civilista

V sobotu večer uvedla izraelská armáda věci na pravou míru. Na oficiálním twitterovém účtu jejího mluvčího se objevil krátký komentář, že se bojovníci Hamásu skrývají mezi civilisty a proměnili pokojný protest v masakr. A fotografie pěti při operaci zabíjených „civilistů“.

Takže se v praxi ověřilo, že prostý palestínský civilista z pásma Gazy chodí ve vojenské uniformě, v maskáčích a se sumkami na náboje. Pro antisemitské diskutéry - nejde o propagandu izraelské armády, pět mrtvých z „vojenského křídla“ Hamásu - islamistické teroristické organizace

usilující o zničení Izraele - potvrdili sami teroristé. Proto je třeba, aby se Evropa konečně naučila chápat, že palestínský civilista nosí maskáče a samopal.

Karel Hašler: Jeho písně mu přinesly hrůznou smrt!

Karel Hašler (Foto: ČT)

Karel Hašler (†62) patřil ve své době mezi nejuznávanější umělce. Byl hercem, scénáristou a hlavně výborným hudebníkem, některé jeho písně zlidověly a zpívají se dodnes. Jeho chytlavé texty mu nakonec přinesly i smrt

Říká se, že Hašler nebyl kdovíjakým muzikantem, ale dokázal masy lidí zaujmout melodií. Píseň pro něj byla možností jak sdělit svůj názor, především politický. Byl velkým patriotem. Ve svých textech kritizoval, ironizoval tehdejší poměry a útočil na politiky. Jeho hudba z něj udělala hrdinu obyčejných lidí. To, že se nebál kritizovat, se mu stalo osudným.

S kritikou nepřestal ani v době okupace, a tak byl 2. září 1941 zatčen gestapem, důvodem byly protiokupantské texty. V polovině října byl převezzen do koncentračního tábora Mauthausen, kde byl brutálně zmlácen jedním z dozorců. Při napadení utrpěl otevřenou zlomeninu nohy a nacisté místo ošetření raději vyzkoušeli nový způsob mučení – ledovou sprchu.

„Velitel jeho baráku, německý kriminální zločinec ho nechal odnést do koupelnové místnosti a nechal ho tam ponořit do barelu se studenou vodou, kde Hašler v pondělí 22. prosince 1941 v podstatě zmrzl,“ popsal Hašlerovu smrt hudební historik Josef Kotek v pořadu Předčasná úmrtí. AHA

Vydavatel: Nezapomeňte, že nacisté jsou národní socialisté a dělnická třída!!

Tajemný pramen Vltavy, ve středověku se u něj těžilo stříbro a za války zde nacisté budovali tajné podzemí

extrastory.cz

Studánka u obce Kvilda na Šumavě je jedním z nejnavštěvovanějších míst v republice, a to i navzdory faktu, že zdejší pramen je vlastně falešný. Nikdo totiž neví, kde Vltava vlastně pramení. A záhad, které obklopují pramen nejdelší a nejvodnatější české řeky, je víc.

Pramen Teplé Vltavy v době před druhou světovou válkou

Bod označovaný na mapách jako pramen Vltavy není skutečným prameništěm, ani místem, kde vyvěrá. Uměle vytvořená kamenná studánka, jak ji známe dnes, vznikla v roce 1922 péčí Klubu československých turistů, a to svedením vody podzemním potrubím.

Stejně jako v případě Labe dosud nebyl nalezen jeden „pravý“ pramen Vltavy.

Vltava se částečně rodí z několika menších pramínek na jihovýchodním svahu Černé hory v nadmořské výšce 1172 metry a zčásti vzniká odvodněním protáhlého rašeliniště na západních úbočích hor Stráž, Holý vrch a Holubí skála.

Skutečné prameniště by se pak mělo nacházet uvnitř jedné ze středověkých štol, kterými je prý Černá hora protkána.

Dokládá to mimo jiné velké množství stříbra, které voda z pramene obsahuje.

Možná proto se o této vodě říká, že je léčivá.

Kdo se z ní napije, do roka zplodí dítě, Voda prý má zásadní vliv na potenci.

Vodní prameny a studánky bývaly odjakživa posvátnými místy. Jak Keltové, kteří předhůří Šumavy v polovině prvního tisíciletí před Kristem obývali, tak i Slované je chovali ve velké úctě. V Čechách se podle Kosmy konaly oběti studánkám ještě v 11. století, než tyto kultury natrvalo zakázala církev.

Prameniště Vltavy však ve 20. století zasáhly neblahé události. Bylo to dáno jeho polohou u hranic s Německem. Po Mnichovu v roce 1938 byla Šumava připojena k německé říši a s ní i pramen nejkrásnější české řeky. Do německé správy přešla také turistická chata, kterou v roce 1922 nechal Klub československých turistů postavit těsně u pramene Vltavy.

Za 2. světové války v roce 1942 ji nacisté přebudovali na **zajatecký pracovní tábor**, kde věznili převážně **důstojníky Rudé armády**.

„Původně vyzděná jímka (pramen Vltavy), která jest v blízkosti chaty, je od Němců demolovaná a okolí zpusťeno.

V těsné blízkosti pramene Vltavy bylo popraviště ruských vězňů (nápis na stromě, který jest opatřen křížem, praví, že na tomto místě byli vězňové věšeni),“ stojí psáno v archivním dokumentu z roku 1946

Kam zmizeli zajatci ?

Že se v táboře přímo popravovalo, není však nikde doloženo.

Není také známo, kam mrtvé pochovávali.

V Kvildě jsou **dva hroby zajatců**, kteří zemřeli kulkou.

Po ostatních se slehla zem.

Řadu let po válce pořízené záznamy vzpomínek původních německých obyvatel Kvildy (ne všichni byli odsunuti) obsahují mimo jiné také popis události, kdy zajatí Rusové v noci vytvořili u ostatního plotu jakousi pyramidu z těl, po které další přelézali a prchali do lesů. Ti, co zůstali, byli německými vojáky velmi týráni a uprchlíci byli během dalšího dne dohledáni psi, kteří některé běžence doslova roztrhali na kusy.

Jiní utečenci byli střelbou zaháni do rašeliniště a tam se utopili.

Trosky chaty v roce 1960.

Od 20. dubna až do 4. května 1945 sváděla americká armáda tuhé boje o hřebeny Šumavy a přístupové cesty do Čech s týlovými jednotkami německé armády – skupiny Böhmen - Süd.

Když se 30. dubna prostřílel výzvědný **oddíl americké divize generála Barnetta** k pramenům Vltavy, našel tam údajně **70 zubožených ruských zajatců**, jimž byla poskytnuta péče v americkém vojenském lazaretu. Byli zachráněni, ovšem o jejich dalším osudu se nic bližšího neví.

Přísně tajné

Podle nejmenovaného příslušníka americké zpravodajské služby (československého občana) toho zajatci příliš věděli, aby se mohli dožít konce války.

V dopise zaslaném v roce 1965 redakci Vojenského zápisníku tento muž uvádí, že zajatecký tábor patřil pod kompetenci **WAFFEN SS** a jeho existence byla přísně tajna.

Vznikl v rámci budování BÖHMERWALD-FESTUNG (Pevnost Šumava) a byli tam soustředěni sovětských důstojníci, specialisté ženijních vojsk, převážně stavaři a důlní inženýři.

Od podzimu 1944 budovali v prostoru Stolové hory za součinnosti zajatců z Borových Lad **podzemní stoly**. K čemu byly určeny, ale zůstává tajemstvím. Spekuluje se, že měly sloužit jako velitelské stanoviště nebo úkryty.

Objevily se i domněnky, že v útrobách hory je ukryt **nacistický archiv** s tajnými materiály a cennostmi či dokonce část Jantarové komnaty.

O jejich objevení se pokoušelo pár hledačů pokladů, leč bezúspěšně.

Místo nacistů tu řádí kůrovec

Temnou minulost u vltavského pramene dnes již nic nepřipomíná. Chata byla zbourána v roce 1953 a koncem 90. let byl zlikvidován i **pomník vězněným rudoarmějcům**. Studánka, která se v letech 1949–1989 nacházela v ostře střeženém pohraničním pásmu, je dnes volně přístupná veřejnosti a zdobí ji socha od řezbáře **Davidu Fialy**. Před osmi lety si však v okolních smrkových lesích zařádl kůrovec a prameniště Vltavy proměnil v měsíční krajinu.

SPORT

Centrálu Mezinárodní biatlonové unie (IBU) v Salcburku ve středu prohledala rakouská policie. Zásah souvisel s vyšetřováním předsedy Anderse Besseberga a generální sekretářky Nicole Reschové. Bez dalších detailů o tom informovala Světová antidopingová agentura WADA, podle médií však vedení unie bralo úplatky za přehlížení dopingu ruských reprezentantů.

Baník doma udolal Spartu po deseti letech. Zůstal sice na sestupové patnácté příčce, ale přiblížil se na jeden jediný bod k pozicím znamenajícím záchranu. V dolních patrech tabulky přitahuje.

Sparta si zkomplikovala boj o pohárovou Evropu. Hrozba, že v ní po 36 letech bude chybět, je reálná. Pod koučem Pavlem Hapalem prohrála poprvé.

Fotbalisté Sigmy Olomouc atakují druhou příčku prvoligové tabulky! Po vítězství v Teplicích 2:1 a domácím zaváhání pražské Slavie ztrácejí na třetím místě na „sešívane“ pouhé dva body.

Sigma předvedla raketový nástup a už po sedmačtyřiceti sekundách vedla po gólu Zahradníčka. Jenže o chvíli později už bylo vyrovnáno. Nakonec vítěznou branku obstaral stejně jako předtím proti Ostravě Jakub Plšek. Do sítě Baníku se trefil v 71. minutě, v Teplicích v 79. minutě. „Závěrečné dvacetiminutovky nám jdou,“ usmál se autor vítězných tref z posledních dvou kol. Olomouc neprohrála už šest zápasů v řadě. „Když byla zima, moc se nám nedařilo. Na lepších terénech má naše hra tvář, sebevědomí a víc si věříme,“ uvažoval Plšek.

Teplice poprvé padly doma

První domácí prohra fotbalistů Teplic se zrodila právě v zápase s Olomoucí. „Sigma hrála koncentrovaně, ale neřekl bych, že to byl nejlepší soupeř, jakého jsme potkali,“ konstatoval teplický trenér Daniel Šmejkal po porážce 1:2.

Smutným hrdinou byl teplický záložník Tomáš Kučera. „Odehrál velmi kvalitní utkání, ale jeho kiks nás stál body,“ pravil Šmejkal. „Podklouzl jsem, inkasovaný gól beru na sebe,“ přiznal Kučera, že neuhlídal skórujícího Plška. „Čekal jsem na vstřelenou branku v lize přes rok.“

Josef Pešout, Sport.cz, Právo ■

Fotbalové výsledky.

1 Liga

Liberec -	Slavia	0:0
Karviná -	Teplice	1:1
Brno -	Plzeň	1:3
MI.Boleslav -	Zlín	0:1
Bohemians 1905 -	Jihlava	1:1
Slovácko -	Dukla	2:0
Olomouc -	Baník	1:0
Sparta -	Jablonec	2:0
Plzeň -	Karviná	2:0
Baník -	Sparta	3:2
Jihlava -	Mladá Boleslav	0:0
Dukla -	Brno	2:1
Ostrava -	Sparta	3:2
Jablonec -	Liberec	2:0
Teplice -	Olomouc	1:2
Zlín -	Bohemians	1:1
Slavia -	Slovácko	0:0

Frýdek-Místek -		2:1 (1:0)
Pardubice -	Táborsko	3:0 (2:0)
Sokolov -	Varnsdorf	2:0 (0:0)
Vítkovice -	Č. Budějovice	2:0 (0:0)
Znojmo -	Třinec	0:2 (0:2)
Opava -	Žižkov	3:0 (2:0)
Ústí nad Labem -	Vlašim	2:1 (0:0)

Dokončení z první strany.

účinky syntetizují jak v Rusku, tak v Británii či v Česku i dnes, není od věci. Já na ni ale nechci znát odpověď. Víím, jaká by byla ta oficiální, a tu neoficiální se nejspíš nedozví ani prezident.

Neskladoval. Otázka správná by byla, zda se zde látky označované jako „novičoki“ zkoumaly, syntetizovaly či zda se syntetizovaly a skladovaly jejich prekurzory. Zda se tyto prekurzory stále ještě syntetizují, vyrábějí či skladují, zda se s nimi experimentuje. Byť přfležitostně, jednorázově, v laboratorním množství.

Vzhledem k proslavené kvalitě práce české civilní kontrarozvědky se domnívám, že odpovědí prezidentovi bude jasné, zřetelné a politické dvojité NE! A budou ho mít z krku a on nebude mít možnost donutit je k detailnímu průzkumu bojiště této vojensko-zpravodajské bitvy.

Dokončení na straně 4

Vyvrátit ruské podezření nelze.

Doporučil bych nicméně agentům či prezidentovi k podrobnějšímu studiu odborná díla klasiků české chemické války prof. plk. ing. Františka Příkryla CSc., prof. pplk. ing. Emila Halámka CSc. a doc. pplk. ing. Zbyňka Koblíhy CSc., či docela odbornou práci Emila Halámka a Zbyňka Koblíhy v docela odborných Chemických listech pod názvem Potenciální bojové chemické látky, případně téměř popularizační knihu Emila Halámka, Zbyňka Koblíhy a Vladimíra Pitschmanna Boj ohněm, dýmem a jedy – nejstarší historie vojenského použití chemických a zápalných látek a vznik moderní chemické války (ISBN 80-902669-2-4), případně práce jejich pilných žáků, jako je Ing. Monika Hoskocová, která se ofganofosfáty zabývá... Kniha Analýza bojových chemických látek (Halánek & Koblíha & Pitschmann, UOB ISBN: 978-80-7231-258-0), Prostředky pro ochranu proti zbraním hromadného ničení a chemickému nebezpečí (ISBN 80-7278-249-5), Nebezpečné chemické látky a chemické přípravky a průmyslové nehody (POLAC, ISBN 978-80-7251-275-1), Vojenská toxikologie (Grada ISBN 80-247-0608-3), Základy vojenské toxikologie a ochrany proti bojovým chemickým látkám či Přehled bojových chemických látek – Úvod do problematiky (Halánek & Koblíha, VVŠPV) by měli agenti mít prostudované dřív, než začnou pátrat...

Pokud si bude agent BIS myslet, že vědeckou práci o studiu methyl-, ethyl- a isopropylidderivátů dialkylaminoethylidialkylamidofluorofosfátu lze napsat, aniž by autor s dotyčnými chemikáliemi sám dlouhodobě experimentoval, je načase vrátit vysvědčení ze střední školy. Pokud by se agent náhodou domníval, že lze vyrobit či používat vysoce citlivé a kalibrované průkazníkové trubičky, fotokolorimetrické automatické signalizátory, Ramanův spektrometr či například iontové mobilní spektrometry bez prověrky a kalibrace na reálných látkách, měl by vrátit vysvědčení i ze základní školy. Ty detekční trubičky musí detekovat nejen látky protivníka, ale i na vlastní zbraně. Vítr se neptá po diplomatických smlouvách. I když všude všichni tvrdí, že oni nic, oni muzikanti... A proto české trubičky detekují nejen ruský izomer látky VX, známý jako VR či R-33, S-[2-(diethylamino) ethyl] O-ethyl methylfosfonothionát jako první z „novičoků“, ale třeba O-ethyl (2-diethylaminoethyl) methylthiofosfonát, který Američané nazývají VM či Edemo. Tyčinky detekují i ethylsarin (GE, analog GB) isopropylethylfosfonofluoridát, vyvinutý Brity v Defense Science and Technology Laboratory v Porton Downu..

Trubičky jsou postaveny na jednoznačně vizuálně určitelné chemické reakci, musejí být proto testovány, zda skutečně při určité koncentraci látky splňují to, co se od nich očekává. Závisí na tom kolikrát život stovek vojáků. Smrt je rozdíl mezi 1 a 10-50 mg látky v jednom metru krychlovém vzduchu...

Jan Farský z hnutí STAN konstatoval ve shodě s pány Kalouskem, Jandou či Klvaňou, že prezident slouží cizí moci, nikoli českým občanům. Ve stejném duchu promluvil i Petr Gazdík. Ten má za to, že pokud česká vláda prohlašuje, že novičok použitý při útoku na Sergeje Skripala nepocházel z České republiky, a prezident přesto pověří BIS hledáním stop po přítomnosti této látky na našem území, pohybuje se na hranici vlastizrady. Jak na to pohlížíte? Měl by Senát konat, nebo jde pouze o snahu se zviditelnit?

Pánové jsou hlupáci, vidící jen svá ohrožená koryta. Prezident sledoval jiný cíl – oznámit Rusům „pocitivě ověřený“ údaj. Nebo udělat idioty z premiéra či ministra obrany. Oba cíle jsou legitimní. Legitimní především je, aby věděl on sám. Je vrchní velitel. Jsou to vojenské látky,

vojenský výzkum a on se otázal civilní kontrarozvědky. To o něčem svědčí...

Závěrem bych se ještě vrátil k onomu „slavnému“ novičoku, který je nyní skloňován ve všech pádech. Co je to vlastně za látku? Jaké jsou její účinky? Velvyslanec v USA Kmoníček se v neděli v ČT podíval, že Skripal útok přežil.

Hynek Kmoníček se jako dlouholetý profesionál podíval zcela správně. Něco si přečetl, než šel do studia. Organofosfáty jsou látky, které obecně způsobují svalové křeče a nakonec paralýzu všech svalů v těle. Laicky řečeno. Odborně řečeno ireverzibilně inhibují acetylcholinesterázu. V případě srdečního svaly je to smutné, stejně jako v případě svalů, které pracují plícemi. Buď se vaše srdce zastaví v křeči a přestane pumpovat krev, nebo se nenadechnete. Obojí má za následek smrt. Anebo ne. Pak ale v křeči dožijete zbytek takto zkráceného života. Léčba je prakticky nemožná (to je to odborné „ireverzibilně“), první pomoc velmi omezená. Do pěti minut. Jako antidota působí atropin a pralidoxim a sedativa / antiepileptika, jako je diazepam. Ale stejně, i když shodou náhod přežijete prvních pět minut po intoxikaci a aplikujete si antidota pozdě, jste navždy mrzák.

Takže buď nebyla látka dobře „uvařená“, nebo jí bylo málo. Nebo účelem nebylo usmrtit rychle, ale nějaký ten měsíc trápit. Než chci pně.

Ještě k Hynku Kmoníčkov. Ten zmínil, že Velká Británie je jedinou zemí, kde bývalí ruští agenti, co se tam usídlí, umírají. Prý jde už zhruba o 14 případů...

Londýn je multikulturní postkoloniální město se slavnou špionážní tradicí. Cizinec zde nezpůsobí pozornost. A krtci mají dlouhý život, na anglickém venkově klidný. Je to zvláštní, ale Británie zaujala i mnoho defektorů. Nechtělo se jim kupodivu ani do Izraele, ani do Ameriky, ani do Jihoafrické republiky... Čerstvé Timesy a bezpečný konzervativní kapitalismus našli v Británii. Peníze v britských bankách byly až doteď dobře uloženy.

Není tedy evidentní, kam vedou stopy, přestože nejsou k dispozici tvrdé důkazy?

Víte, staří agenti staré KGB nemají s dnešním novým Ruskem a s Putinem nic společného. Žijí si svůj život pro své ideály, třebaže už umírající či dávno mrtvé. Žijí vzpomínkami na svět, který už není. Stejně, jako sedmdesátiletí plukovníci ČSLA nemají nic společného s armádou českých žoldáků ze Srbska či Afghánistánu. Rusko není pokračováním SSSR. FSB není KGB. FSB i GRU jsou stejně jako jiné centrály plné mladých energických testosteronových ambic. Vytváří si vlastní kulturu a kultura z konce 20. století je mladým cizí. Stejně jako život nasazující vlastenectví a patetické motivy k práci v týlu protivníků. Stejně jako zpěváci či filmy té doby. Pusťte si 17 zastavení jara. Co na tom filmu dnes budete oceňovat? Pro mě je to škola herectví, kamery, střihu, režie. Ale scénář je, viděno dnešními očima, až úsměvný. Historek starých zbrojnošů jsou určitě plně chodby Ljubljanky, ale jejich kultura a etika už se mladých netýká. Pokud žijí pamětníci let hrdosti KGB z dob studené války, budou mít své přátele, svou hudbu, své oblíbené básníky a písně, své zvyky. A mezi ně určitě patří nezapomínat. Mučit a dobýjet zrádce. K tomu nepotřebují Putina ani jeho rozkazy. Stačí dva tři křepcí důhodci v kavárně na rohu...

Vydavatel: Zdá se nám velmi uchvacující, že ten superduper jed Novičok, vlastně nikoho nezabil. Tady se nám soudruzi, opět vloudila nějaká chybička.

Skryté kořeny slovanského dubiska.

Luděk Frýbort Hannover, 19. dubna 2018

Jo, neměl se pradědeček Skřípal stěhovat do toho Ruska. Měl zůstat pěkně sedět v Čechách, ušetřil by svému potomku Sergeji Viktoroviči Skripalovi zlou polízanici. Její podrobnosti jsou dostatečně známy, takže jen pro zopakování: bylť nalezen zmíněný S.V. Skripal spolu s dcerou Julií v parku anglického města Salisbury ve stavu otráveném. Tedy skutečně, nikoli obrazně.

Jako prostředek otravy byl zjištěn nervový jed Novičok ruského nejen jména, ale i původu; i padlo podezření na ruské tajné služby, tím spíš, že už dříve s nimi dotyčný muž všelijaké techtlemechtle míval. Přesněji řečeno pytlíkoval to na obě strany, ruskou i anglickou, což málokdy slouží ku zdraví. Ruská strana sporu obvinění z pokusu o vraždu ovšemže co nejrázněji odmítla; jelikož však celá ta patálie silně připomínala – až do toho oboustranného pytlíkování - jistého Alexandra V. Litviněnka, otráveného před dvanácti lety pro změnu zase poloniem, lze si myslet o ruském odmítnutí viny v obojím případě své. Ledaže by se ruským

tajnoslužebníkům dalo vytknout lajdáctví: mohli vědět, že takové polonium i jed Novičok po sobě zanechávají stopy, jakkoli nepatrné, a oni si nedali tu práci je pořádně zamést. Raději se do toho neměli pouštět. Měli ty dva zapíchnout postaru nožem, na tom se hned nepozná, jestli je ruský nebo neruský. A když se třeba i pozná, no bóže, zase by ruská strana obvinění odmítla a bylo by, jak se tak pěkně česky říká, po ptákách. Také to mohli tajnoslužebníci vědět, že čím víc se kdo kohoutí, podezření z podpovrchových techtlů mechtlů tím jen utvrzuje... ale vlastně jsem chtěl začít odjinud.

Bylo zarážející, co Rusko po těch vcelku průhledných událostech našlo všude přímluvců a obhájců; a nejen v zemích Koruny české s jejich zakořeněnými rusko-slovanskými sentimenty, nýbrž i na evropském západě, jemuž do hnutí slovanských duší normálně bývá houbeles. Sborem se ozývalo to že ne, že všechno ještě není dopodrobna objasněné, že ještě zbývají detaily, které jako by někdo záměrně držel pod pokličkou... vlastně jakýpak někdo. Jistěže za vším vězí tajné služby, ne však ruské, ale tahleta CIA nebo jak si ten americký spolek říká, zněl spodní tón všech těch obhajob. A tak vám nevím. Čítám takové a podobné názory tak často, mezi jiným i v čtenářských diskusích týdeníku Focus, s jejichž autory obvykle nemívám proč nesouhlasit... kde a z čeho se bere znovuoživlý antiamerikanismus? Znají všichni ti nesmlouvaví karatalé Ameriku tak dobře, pronikli tak hluboko pod povrch jejich záměrů i skutků? Nebo v Americe jakživi nebyli, živého Američana nikdy nepotkali, a i když potkali, nepoznali to na něm? A možná ani slovo „antiamerikanismus“ není na místě; příčinou celého toho poprasku je něco prostšího a snadno vysvětlitelného.

Do Ameriky se dobře řeže. Kdo hledá fackovacího panáka a neví, kde ho najít, Amerika se mu nabízí sama. V tom je síla, ale také slabina demokracie: otvírá se svobodné diskusi, čehož se rádi chytají ti, kdo nemíní ani tak diskutovat jako podezírat, pohrdat, psí hlavy nasazovat, zřeklost své myslí si na něčem či na někom s gustem vylít. Příkladem může být mnohým tak velice nemilovaný Donald Trump: vyhlašuje otevřeně, co hodlá udělat a jak co zařídít; to se pak vždy najde dostatek těch vždy chytrých, kteřížto vědí, jak by sami všechno uměli zařídít jinak a líp. Moskevský vládce Putin... no, ne že by mu nebylo co vytknout. Ještě je v dobré paměti vpád do Gruzie, násilný zábor dvou částí této země sice suverénní, ke svém neštěstí se však nalézající příliš na ráně ruské imperiální nenasytnosti. Také svévolné připojení Krymu k Rusku v dobré paměti zůstává, i pokusy – našťestí bezvýsledné - o odtržení východní Ukrajiny dosud neupadly v zapomnění. Jako reakce ze stran západních se ozvalo několikéř tytyty, Putine, i sankcička byla uvalena, ovšem jen taková, aby moc nebolela, ale že by se rozlehly hněvivé protesty, ulicemi západních měst pochodovali demonstranti vykřikující protiruská hesla a mávající dejme tomu ukrajinskými prapory, to se neděje.

I když se na druhou stranu vtírá otázka, má-li vůbec smysl protestovat proti zvůli ruského načalstva. Jsouc vši ostudě zvyklé je pustí jedním uchem sem a druhým tam, ledaže nemastnou neslanou repliku napíše. A když západní vlády vykáží několik ruských diplomatů, Rusové vyhodí stejný počet západních, neboli nula z nuly pošla. To spíš my sami bychom mohli a měli provést inventuru ve vlastních postojích. Kdo buší do někoho, o němž předem ví, že si to dá líbit, nesmí se divit, bude-li zván zbabělcem. Přirozený, nezdeformovaný lidský pud velí postavit se na stranu slabšího; vyhlédnout si naopak, kdo nejspíš vyhraje a ze všech sil mu fandit, může být obyčejem na fotbale, ve vztahu k světovému dění je však známkou pochroumaného charakteru. Rozumnější i poctivější by bylo sledovat, kdo se s pohnutkami svých činům netají a kdo se s nimi skrývá; neboť skrývá-li se, lze mít za to, že má nejspíš proč. I nezahrnovat ho důvěrou, nýbrž si na něj dávat sakramentský pozor. Jenže nemalá část veřejnosti raději fandí, než by události sledovala a svůj úsudek z toho odvozovala, s tím se asi nedá nic dělat. Snad by aspoň mohli být lidé toho typu upozorněni, že nejsou na fotbale. A už se těším, jak mě milovníci slovanského dubiska zase sjedou. Ani s tím se asi nedá nic dělat.

Dítě je něco jako vánoční cukroví. Lidí ho pořád chválí, tak si ho teda taky uděláš. Ale akorát přibereš, za chvíli ho máš plný zuby a snažíš se ho udat příbuzným...

Mafia bribed NSW judges \$2.2mill. ICAC Deputy Commissioner Hamilton receives formal complaint

Posted 8 April 2018

A formal complaint that the Mafia bribed NSW judges \$2.2 million has been sent to Independent Commission Against Corruption (ICAC) Deputy Commissioner Theresa Hamilton and to Sharon Loder who is Executive Director of ICAC's Investigation Division. The same complaint was also sent CC to Federal Police Commissioner Andrew Colvin.

I made a complaint regarding judicial bribery last year and that was swept under the carpet by ICAC. But let's see what ICAC do with the \$2.2 million Mafia judicial bribery that was reported in the mainstream media in July 2015.

A copy of the complaint is below:

From: SHANE DOWLING
[mailto:shanedowling@outlook.com.au]

Sent: Wednesday, 11 May 2016 2:56 PM

To: thamilton@icac.nsw.gov.au; sloder@icac.nsw.gov.au

Cc: 'ICAC' <icac@icac.nsw.gov.au>; andrew.colvin@afp.gov.au

Subject: Formal complaint – Perceived bias by Megan Latham so matter to be dealt with by someone else – NSW judges taking bribes off the mafia as confirmed by Justice David Davies

Dear Deputy Commissioner Theresa Hamilton and Sharon Loder – Executive Director, Investigation Division

I am writing to both of you to make a formal complaint regarding NSW judges taking bribes off the Mafia which was reported by Fairfax Media publications, their websites such as smh.com, theage.co and also the ABC's Four Corners program in July 2015. NSW Supreme Court judge David Davies has also confirmed in court that NSW judges have taken bribes off the mafia. Some of the evidence is set out below and covers four key pieces of evidence.

- NSW judicial officers taking bribes off the Mafia as reported by Fairfax Media

- NSW judicial officers taking bribes off the Mafia as reported by the ABC's Four Corners program

- Justice David Davies confirming, in court on the 30th November 2015, that NSW Judges have taken bribes off the Mafia.

Justice David Davies has also confirmed in a judgment, published on the 4/12/15, that it is common practice that Supreme Court judges do not give reasons when they have secret hearings (ex parte hearings) for one party and issue orders for that party. Any lawyer will tell you that this is clear admission of systemic corruption and needs to be urgently investigated.

I have a lot more evidence but the above is explosive enough to warrant a public investigation by ICAC. I do note that the head of ICAC Commissioner Megan Latham is a former District Court judge and NSW Supreme Court judge and therefore it is a given she should stand aside from having anything to do with this matter as she herself would be a suspect for taking bribes when she was a judge and also perceived bias in that she will look after her friends who are still judges. Also, in a conversation that I had with ICAC employee Nechal Dhillon on the 14/7/15 she made it very clear that ICAC intended to cover-up judicial bribery in NSW which I assume what she said was on the direction of Megan Latham. Below is some of the key evidence.

1 & 2. Fairfax Media and the ABC's Four Corners program reveal Mafia judicial bribes

I wrote about the Mafia judicial bribe on the 7th July 2015 in an article titled "Top secret police report says Mafia bribed NSW judges \$2.2m. Some corrupt judges named" and the relevant part is:

The Mafia bribed NSW judges \$2.2m a top secret police report alleges, Fairfax Media (The SMH and The Age) reported last night (6/7/15). The secret police report was not leaked to Fairfax Media for no reason and there will be a lot of people in the NSW legal fraternity having heart attacks as they know the game is up.

The timing of the leak is perfect for this website and my complaint about corrupt NSW judges to the NSW Independent Commission Against Corruption (ICAC).

The Fairfax Media report titled "\$2.2m in Mafia bribes to NSW judges alleged in top-secret police reports" says:

"An Australian Mafia boss allegedly paid \$2.2 million in bribes to NSW judges to get lighter jail sentences, top-secret police intelligence reports reveal."

and: "One report described how NSW police gathered information in 2003 that Mafia figures in Griffith – the group's traditional stronghold – had been "receiving information from a person connected to the police in Griffith and the court"."

"It is alleged that a Sydney based IOC [Italian Organised Crime] member received light sentences in the past because he paid off [Sydney] judges, costing approximately \$2.2 million."

One judge has apparently since retired but there are others who are still judges who also took the bribes off the mafia. (Click here to read the full article)

3. Justice David Davies – Confirms Mafia judicial bribe

I wrote about Justice Davies confirming the Mafia judicial bribe in an article I published on the 31st January 2016 which its titled "Justice David Davies confirms \$2.2mill Mafia bribe & systemic corruption in NSW Supreme Court". The relevant section in that article is:

In July last year Fairfax Media (The SMH and The Age) and the ABC (Four Corners) reported that a top-secret police report alleged the Mafia bribed NSW judges \$2.2 million.

This clearly required an immediate and direct response from our political leaders and authorities. No one has said anything. They all seem to be hoping if they ignore it the scandal will go away and the public will forget.

I wrote to Megan Latham who is the Commissioner of the NSW Independent Commission Against Corruption (ICAC) regarding the \$2.2 million bribe and other judicial corruption. Ms Latham did not respond which is not a surprise given she was a NSW District judge and NSW Supreme Court judge and therefore a possible recipient of the Mafia bribe.

On the 30th November 2015 I raised the NSW Mafia Bribe in court before Justice David Davies and I hit the jackpot.

Justice Davies said the bribe took place "30 or 40 years ago" in a clear attempt to downplay it as old news. I responded words to the effect "it didn't happen that long ago as one of the judges had only recently retired and there are other judges still on the bench". Justice Davies then sat there like a stunned mullet and said nothing.

But what Justice David Davies said did confirm that the \$2.2 Judicial / Mafia bribe did take place and Justice Davies is the first government official to make any comment on the matter. Although the fact that Justice Davies was trying to conceal the bribe by downplaying it should be disturbing to every law enforcement officer and politician. And what else does Justice Davies know about the bribe and who else knows? (Click here for the full article)

4. Justice David Davies – Confirms systemic corrupt conduct by judges in NSW Supreme Courts

Every person in the legal fraternity and most members of the public know that judges have to give reasons and publish the reasons. It's common law. That is what is meant to keep judges honest and accountable. There is no excuse for not giving reasons.

Justice Davies said in a judgment handed down on the 4th December 2015 that: "it is the practice of the Court where an ex parte injunction is sought as matter of some urgency that reasons are not given." (See paragraph 20 – Munsie v Dowling (No. 7) [2015] NSWSC 1832)

Anyone in the legal fraternity will tell you without a doubt that this is clear admission of corrupt conduct by judges. Every judge including Justice Davies knows they have to give reasons. Justice Davies saying that "it is the practice of the Court" "that reasons are not given" does not make it legal and he knows it.

Another article on my website with relevant evidence is titled "ICAC's Megan Latham covers up Mafia \$2.2 million judicial bribe & other corruption" which was published on the 19th July 2015. (Click here to read the article)

Summary

I have a lot more evidence than the above although the above alone is more than enough for ICAC to have a full and open public inquiry. It clearly shows systemic corruption.

As already mentioned Megan Latham should have nothing to do with the enquiry given her previous positions as a District and later a Supreme Court judge. ICAC employee

Nechal Dhillon should also have nothing to do with the complaint as she has made it very clear she is part of an effort by elements within ICAC to cover up the Mafia bribing NSW judges.

I have further evidence and I am more than happy to meet in the future to go through all the relevant evidence. Please respond ASAP. As this matter is clearly in the public interest I will be publishing this letter on my judicial corruption website Kangaroo Court of Australia.

Regards

Shane Dowling Kangaroo Court of Australia

Mafia bribing judges should also be a federal election issue because if the Mafia bribe NSW judges it is almost guaranteed they are bribing judges in other states. I will see what I can do to make it a federal issue over the next 7 weeks of the election campaign. But first I will give ICAC and Deputy Commissioner Theresa Hamilton some time to respond to the above email and see what they have to say.

<https://kangarocourtsofaustralia.com/2016/05/11/mafia-bribed-nsw-judges-2-2mill-icac-deputy-commissioner-hamilton-receives-formal-complaint/>

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday – Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2019

Cookies and anarchy: meet the Czech artist baking a revolution

Katie Davies Calvert Journal

Proving a sweet tooth, entrepreneurial spirit and commitment to revolution can go hand in hand, Czech-Canadian artist Marek Schovánek has come up with an innovative new idea: the Anarchist Cookie Shop. Schovánek, who also works in oils and mixed media, uses the edible treats to explore the themes of violence, poverty, consumerism, ideology, and art. Schovánek launched similar cookie-themed exhibitions at the Art Stays Festival in Slovenia in 2012, and at the Dancing House Gallery in Prague three years later. His latest exhibition at Prague's Kotva shopping centre will run until 6 January. To see more of Schovánek's work, <http://www.marekschovane.com/>

